STRIPWEEKBLAD

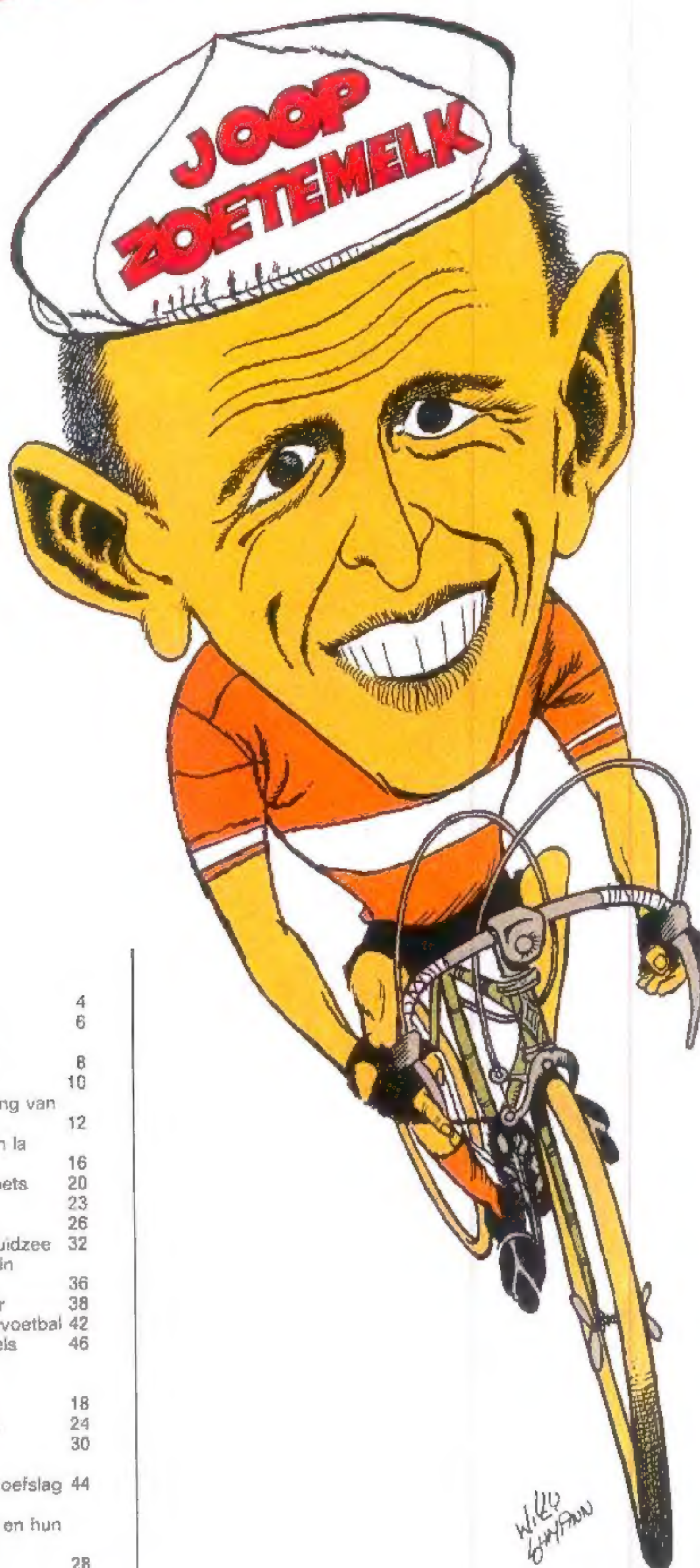

nr. 25 * 12/18 juni 1971

prijs 65 cent

Joop Zoetemelk
John Surtees
Focus
Vic Slinger

DEZE WEEK!

INHOUD

strips

Post voor pep

postbus 497, Amsterdam

MMB

In het artikel over Mailer Mackenzie Band las ik dat Golden Earring's Holy Holy Life geen origineel nummer is. Laat MMB de lucht in vliegen! Holy Holy Life stond acht weken in de top veertig, Mailer Mackenzie Band niet langer dan drie weken. Zo zie je dat Golden Earring veel beter is. Als de MMB op de radio komt, zet ik hem altijd af. Golden Earring is de beste groep.

Frits Verkerk, Den Haag

We zouden niet graag beweren dat iets wat lang in de Top 40 staat, beter is dan een nummer dat het er niet zo lang uithoudt.

Blueberry

Fijn, die uithaler van de George Baker Selection, ook al was hij een paar maanden oud. Dat einde van het Blueberry-verhaal was een beetje vreemd. Ik hoop wel dat het een vervolg krijgt. Ik zou graag willen dat bladzijde drie wat kleuriger werd. Bedankt dat u Toenga terug hebt gehaald. Dat vind ik een van de mooiste strips.

Charles Preeker, Uithoorn

Blueberry krijgt zijn vervolg.

Actueel

Ik ben het niet eens met Jeroen Schouten, die in Pep 16 vraagt om actueler nieuws is Pep, zoals dienstweigeren. Als Pep dat gaat doen, zal me dat vies tegenvallen. Laat Jeroen dat nieuws maar in andere tijdschriften, kranten, e.d. zoeken: houdt Pep rein!

Peter Grondman, Amsterdam

PEP zou er niet onrein van worden, maar vindt dit soort dingen brengen helemaal zijn taak niet.

Mysterie

Bijzonder jammer dat professor Ambrosius en Hong Tong ons nu verlaten hebben. Ik hoop niet voorgoed. Eigenaardig vond ik wel de wijze waarop Hong Tong zijn klosjes/klompen/plankjes/of-hoe-dat-heet droeg. Of zat er tussen zijn voeten en zijn klosjes/klompen/plankjes/of-hoe-dat-heet bison-kit of velpon? Of is dat weer een Chinees mysterie?

Leo Verdegaal, Hoensbroek

Een touwtje om de teen.

Oude figuren

In Pep is me opgevallen dat bij Blueberry Het IJzeren Paard zomaar afgebroken wordt zonder dat er „einde" of zoiets onder het laatste plaatje staat. Wordt dit verhaal nog vervolgd of is het nu „boem-uit"? Dan is er nog wat. Met Variatie op een of ander verhaal komt er altijd Lucky Luke en zijn figuren in voor (zoals Rataplan en Calamity Jane, die niet eens meer in zijn avonturen voorkomen). Dat gaat mij vervelen! Doe er wat aan!

Martin Stapper, Amsterdam

Zie het antwoord op de brief van Charles Preeker. Rataplan en Calamity Jane hebben eeuwigheidswaarde en komen bovendien in nieuwe Lucky Lukeverhalen best weer eens terug.

Propaganda

Zonde dat zo'n goed blad als Pep propaganda maakt voor de grote luchtvervuilers (vliegtuigen, motoren, auto's en brommers) en daarentegen niets doet om de milieuverontreiniging tegen te gaan. En vooral de ouderen (zo van boven de veertig) zijn er schuldig aan, want met hen is de vervuiling gekomen (vanaf het begin van de twintigste eeuw). Dus Pep, doe wat aan deze vervuilde toestand waarin wij, en dat is voornamelijk de jeugd, moeten leven, of we willen of niet, en laat in ieder geval die artikelen achterwege over motoren en wat daaraan vastzit.

Huub Kurstjens, Tegelen

We propageren niets, we vertellen alleen wat er is.

OPLOSSING PUZZEL PEP 24

Een beeldschone meid van de pampa
die danste de ganse dag samba
met Bandoneón,
die haast niet meer kon.
Ze gilde toen kwaad: „Je danst tam, pa!"

VOLGENDE WEEK:

ELTON JOHN

pep PLAAT
WILDE HONDEN
PLEUN STRIK

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep
is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

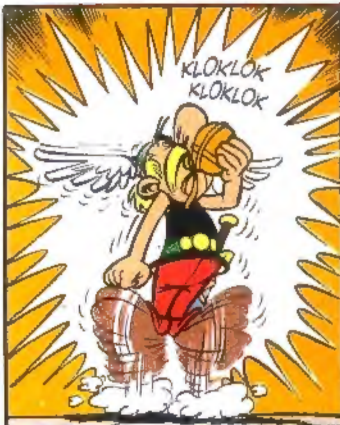
Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

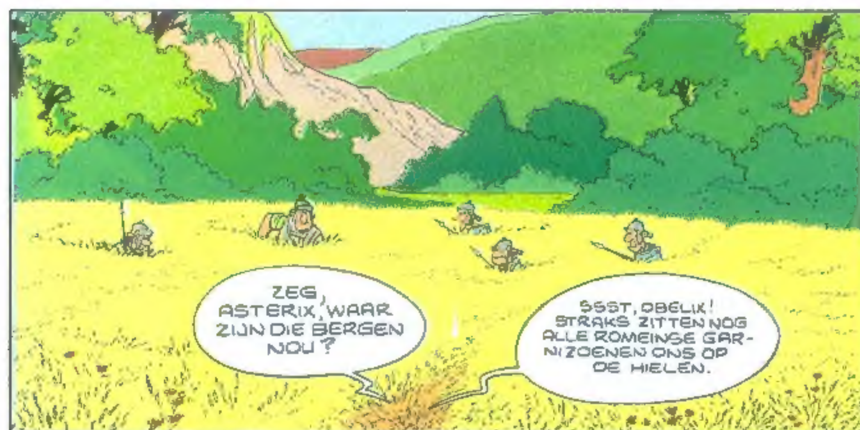

DE HELVETIERS

De douane is nogal lastig wanneer Asterix en Obelix de Helvetiaanse grens willen passeren. Daar weet Asterix echter wel raad op...

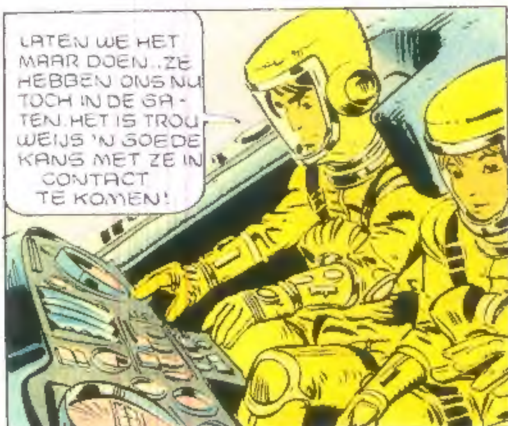

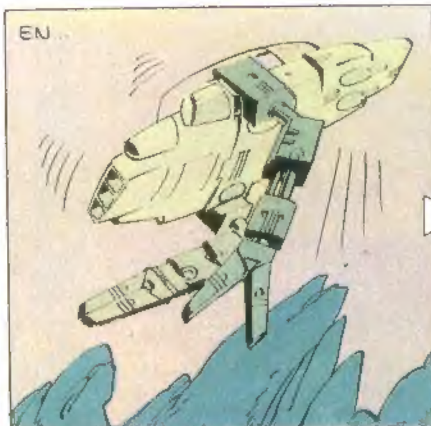

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

DOOR BEHENDIG MANOEUVREREN WEET RAVIAN HET 'HUISDIER' WEER OP DE WEG TE KRIJGEN...

DE NOMADEN BEGROETEN DE ONVERWACHTE ASSISTENTIE MET ENTHOUSIASTE KRETEN...

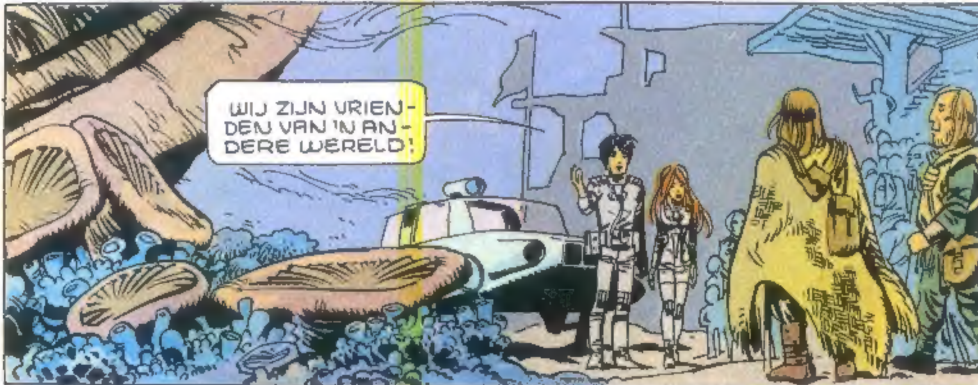

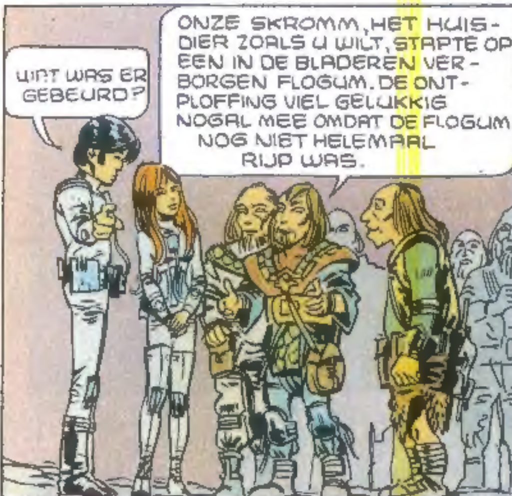

land zonder ster

De planeet die op het zonnestelsel van Ukbar afkomt, blijkt hol te zijn. Laureline en Ravian ontmoeten er het Lemmvolk...

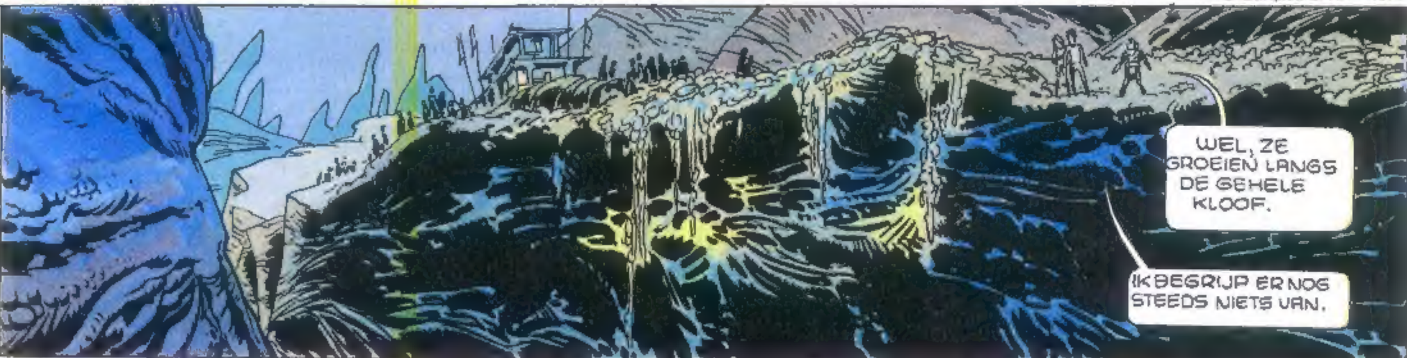

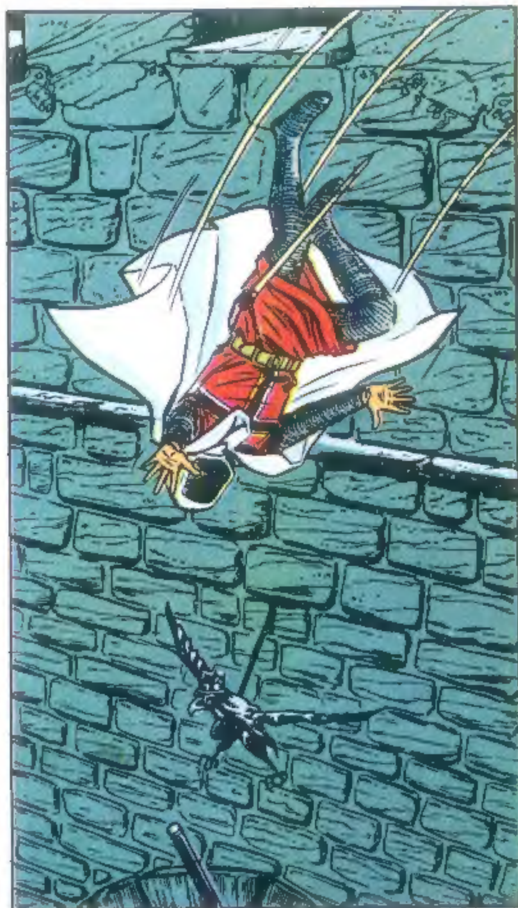

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

ridders van Königsfeld

Tijdens het gevecht tussen Michel en de gemaskerde op de muren van Köningsfeld verliest de onbekende zijn evenwicht en valt...

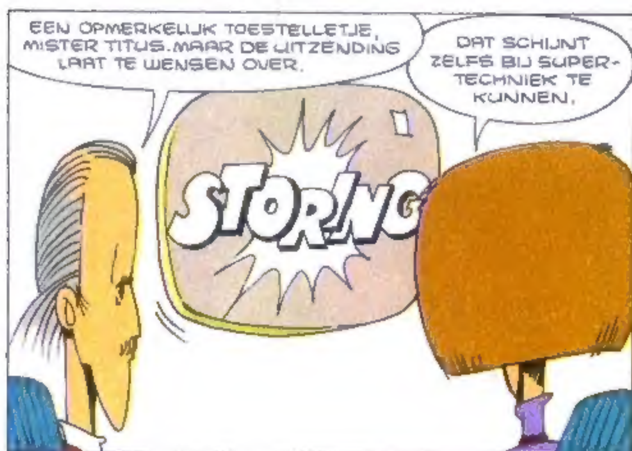

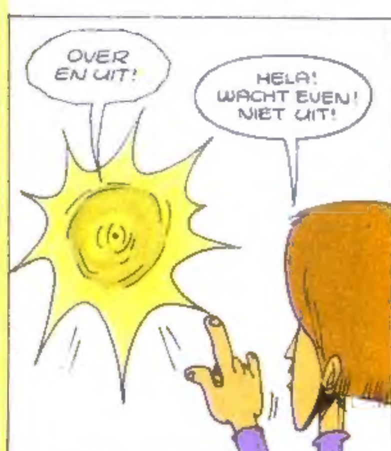
WORDT VERVOLGD

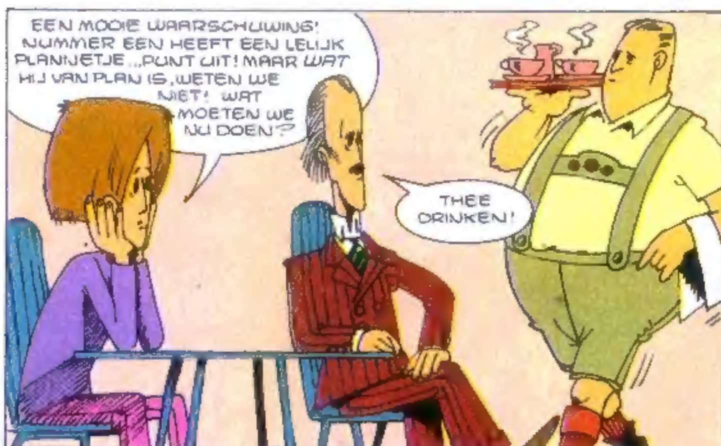
Titus

TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

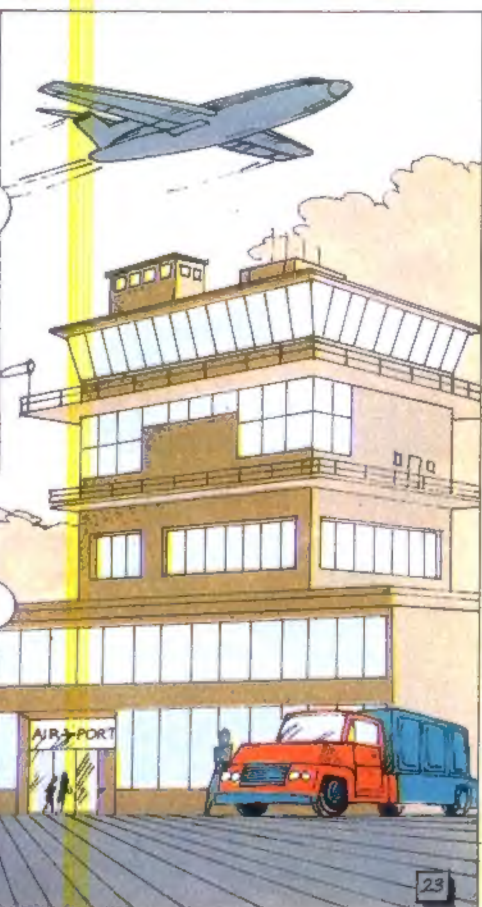

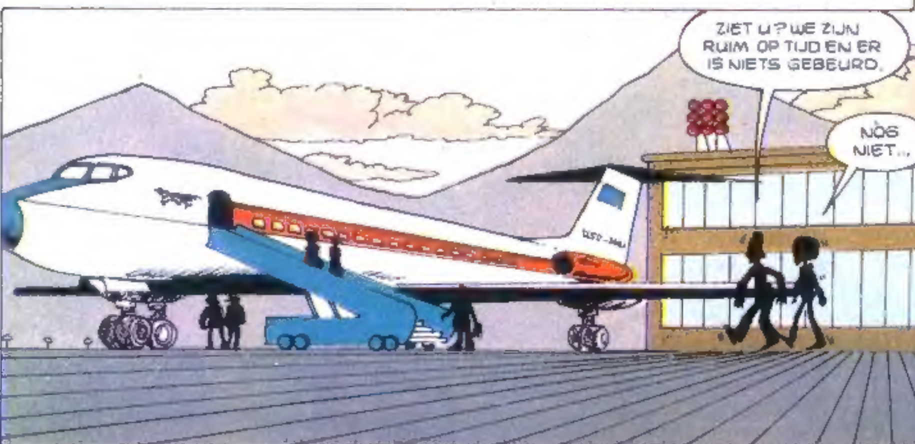

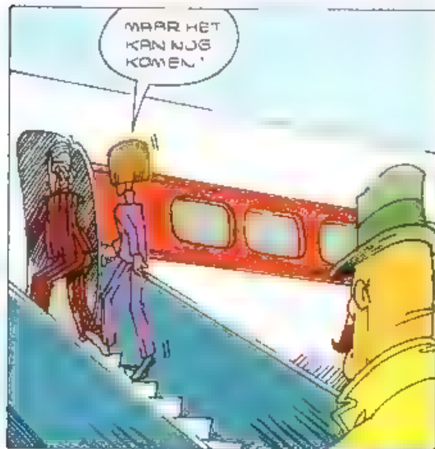

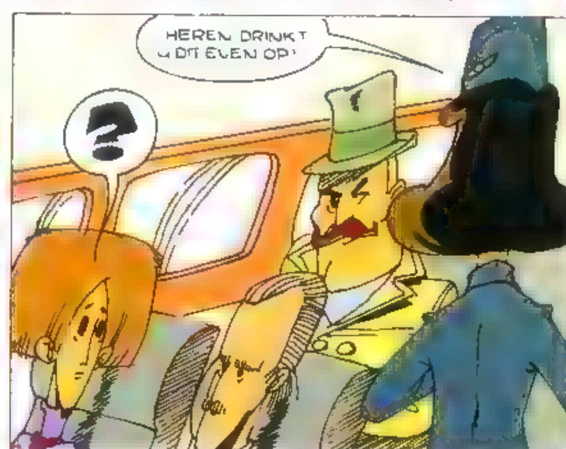

HET TOPGEHEIM

Het meisie uit de andere dimensie schakelt Titus en Banks over naar de kamer van nummer een. Maar veel worden ze niet gewaar. .

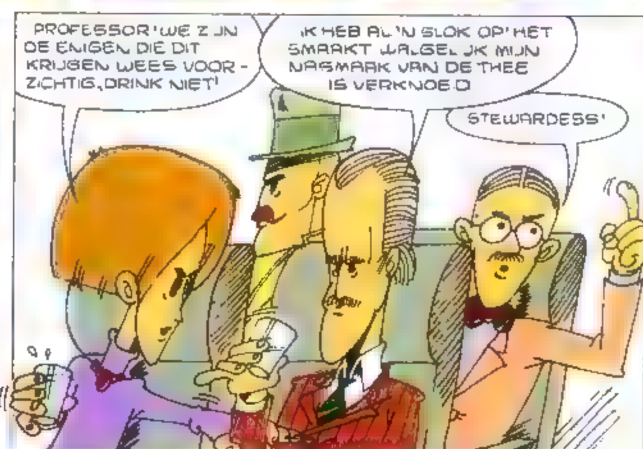

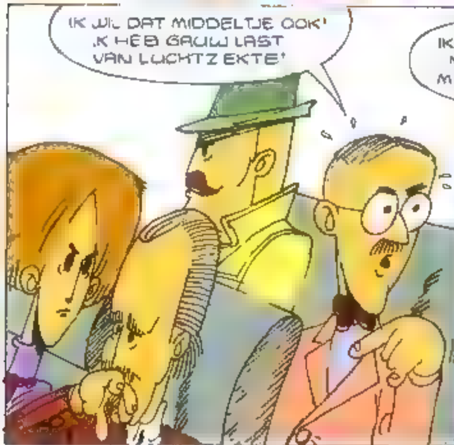

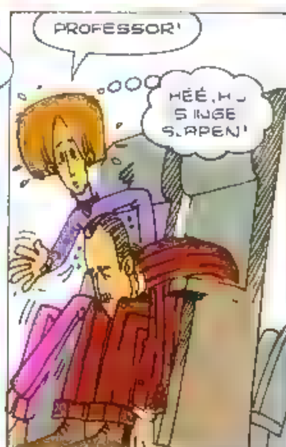

WORDT VERVOLGD

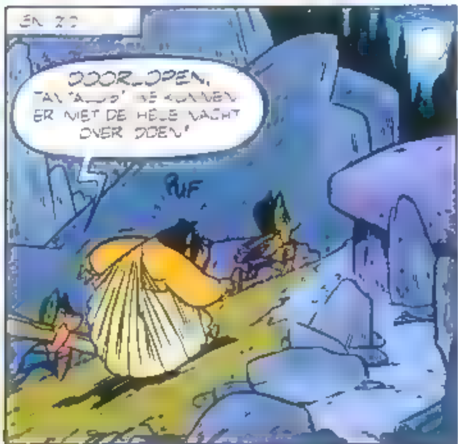
de ARGONAUTJES

TEKENINGEN DICK MATENA
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

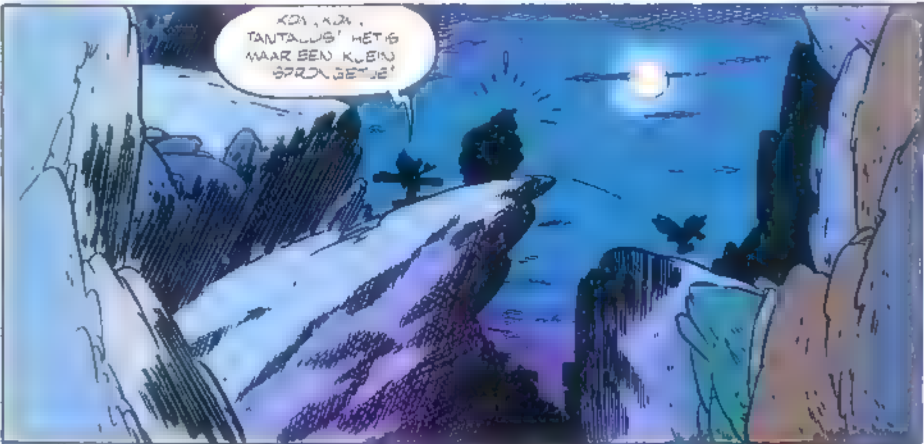

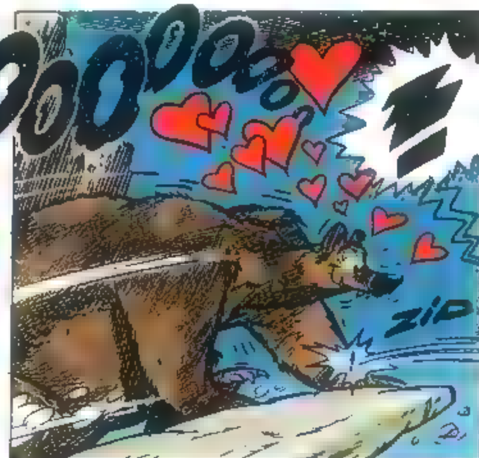

DE KWELLING VAN TANTALUS

Castor en Pollux ontvoeren Tantalus die de oorlog aan koning Midas heeft verklaard. Op die man er hopen ze vrede af te dwingen

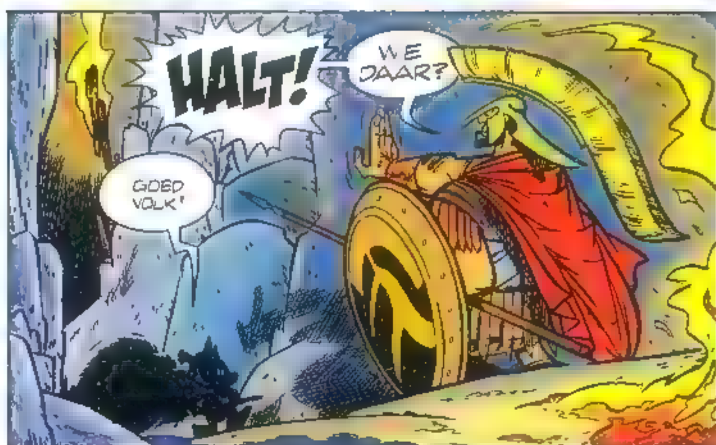

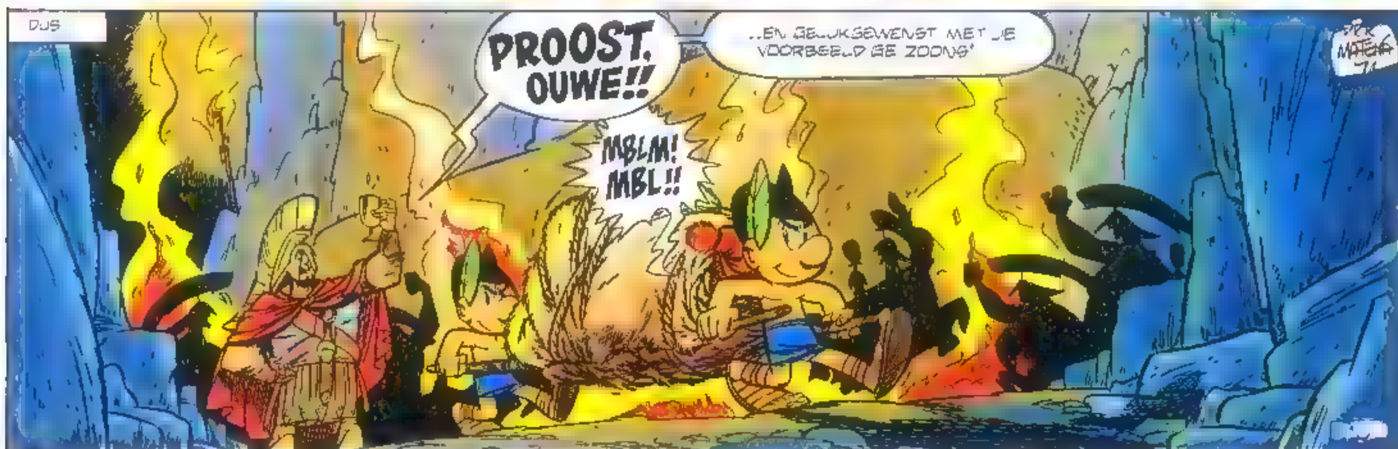
EN ZO GAAT DE TOCHT VERDER, ZONDER NOEMENSWAARDIGE INCIDENTEN

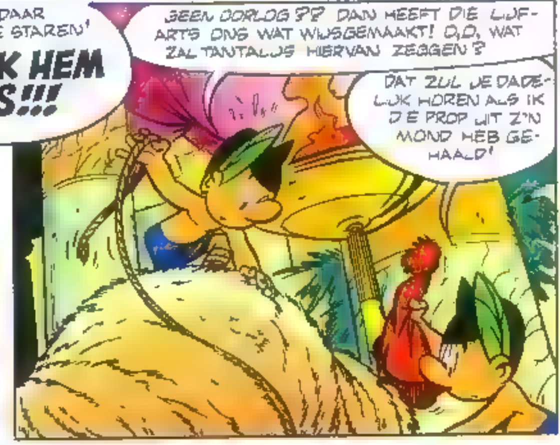
de ARGONAUTJES

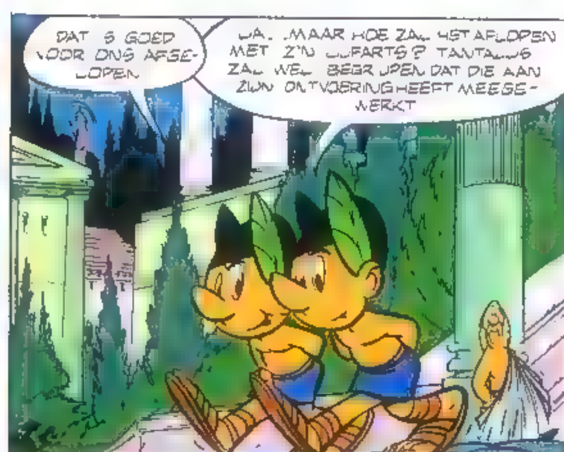

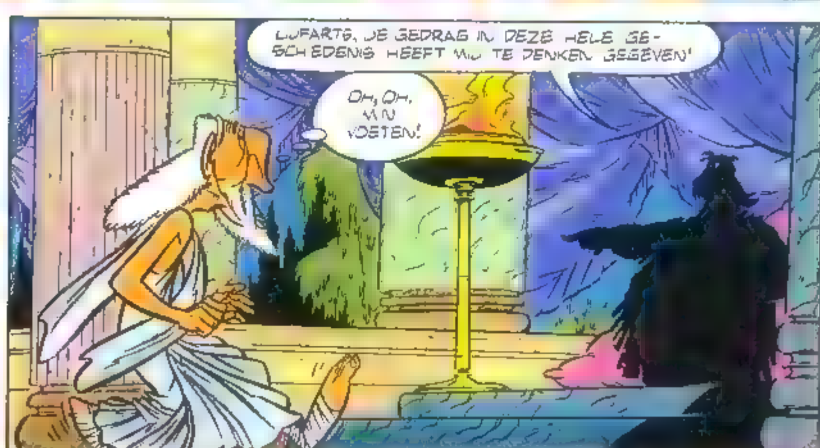

DE KWELLING VAN TANTALUS

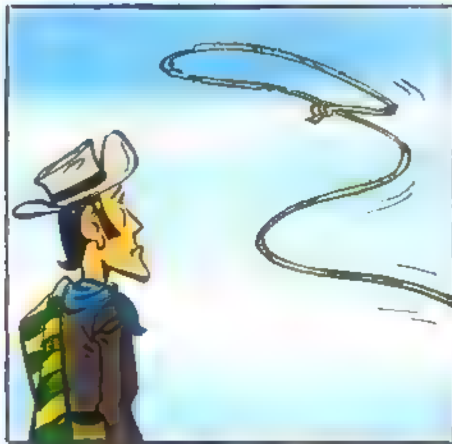

BANDONEÓN

OKAY! VOLG ONS NAAR DE ESTANCIA VAN DON CARACOLES DE CHICA Y NABO!

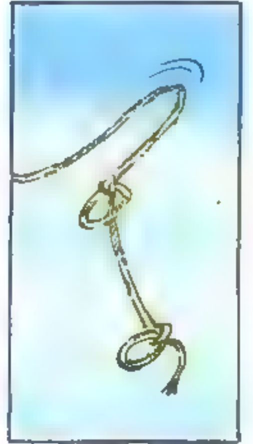

IK VERHEUG ME ER NU AL OP MET HEM KENNIS TE MAKEN!

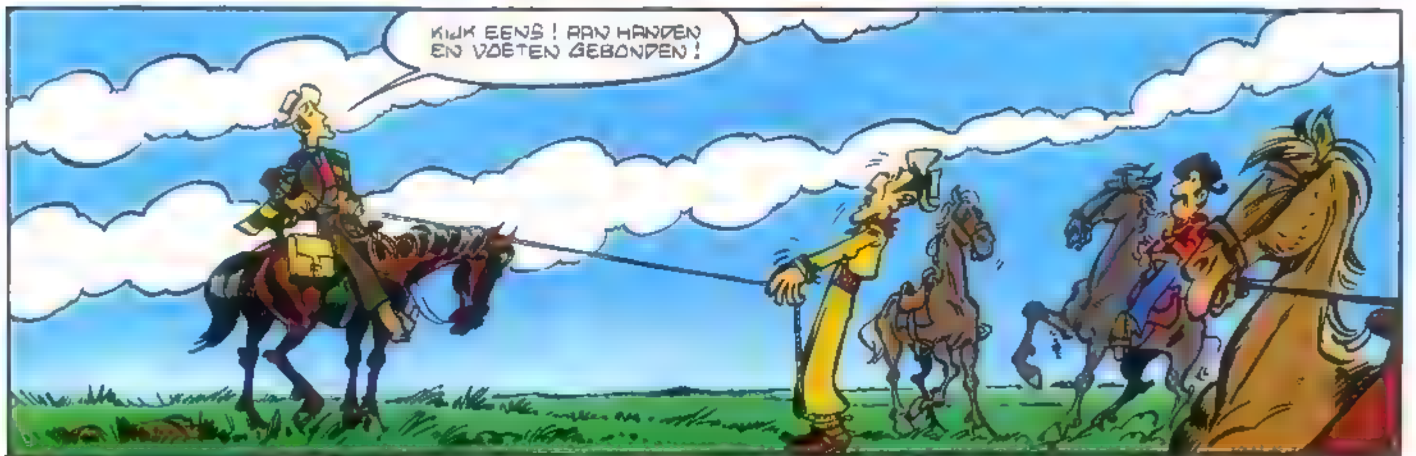

EN DE BAZIN HEEFT GEZEGD: "AAN HANDEN EN VOETEN GEBONDEN".
AHA!

KIJK EENS! AAN HANDEN EN VOETEN GEBONDEN!

WEL, ZULLEN WE MAAR GAAN, HEREN...
3

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Alle koeien van Don Caracoles, de eigenaar van een welvarende estancia, zijn gestolen Daar zit de bende van de la Cucaracha achter.

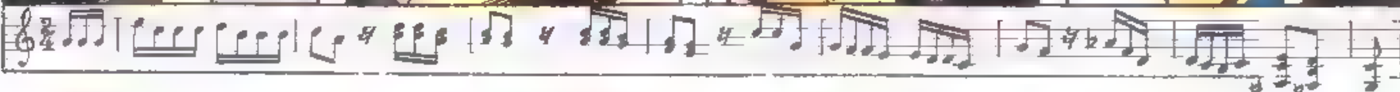
ALS DIT GEEN STRIP WAS MAAR EEN FILM ZOUDEN 20 VIOLEN, 3 CONTRABASSEN, 12 TROMPETTEN EN 2 TROMBONES DE ZANGER BEGELEIDEN. OMDAT WE DAT EEN BEETJE OVERDREVEN VINDEN, LATEN WE U SLECHTS EEN GITAAR HOREN. LUISTER MAAR 'NS GOED

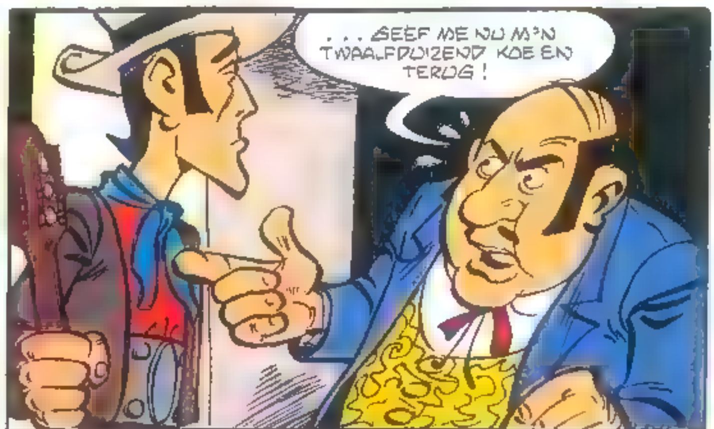

WORDT VERVOLGD

tekst: Karel Kersten

foto's: Henk Strabbing

PORTRET VAN JOHN SURTEES

VAN SNELHEID BEZETEN

John Surtees (geboren in 1934 in Londen, schatrijk, zevenmaal wereldkampioen motorrennen, eenmaal wereldkampioen autorennen), de kalende gentleman met de treurige ogen en het bezorgde gezicht, is een bezetene: zonder het racen, zonder de angst, de voortdurende uitdaging het uiterste te proberen in het grensgebied tussen leven en dood, heeft hij geen reden om te bestaan. Zijn passie voor snelheid, zijn maniakale verslaafdheid aan de techniek en het berijden van projectielsnelle bolides heeft hem onvergetelijke wereldfaam bezorgd, maar kan hem even zo goed in de eerstvolgende race noodlottig worden. O nee, John Surtees zal nooit door eigen falen of tekortkomen de stap over de grens doen, daarvoor is hij een te koele, welhaast mechanisch reagerende robot, die in de cockpit van zijn rijdende doodskist in alle omstandigheden juist zal reageren, ook in noodsituaties. Maar ook andere onvergetelijke vedetten uit de autosport, Jim Clark, Jochen Rindt enz. betaalden met hun leven de tol voor hun perfectie, hun geniale stijl en beheersing: niet zij, maar hun materiaal liet het op een fataal moment afweten.

Dat is ook Surtees overkomen. In Canada, 1965. Daar liep tijdens een trainingsrit voor de Grand Prix een wiel van zijn Lola T-70 en met een snelheid van ruim over de 200 km/u ging John Surtees over de kop. In het ziekenhuis zei de dokter dat hij de avond niet zou halen, tenzij er een wonder gebeurde. Dat wonder kwam: Surtees bleef vijf dagen en nachten in coma (gecompliceerde wervelkolombreuk, bekkenbreuk), toen sloeg hij de ogen op, wist waar hij zich bevond en wat hem overkomen was. Wekenlang bleef hij in het ziekenhuis en toen hij tenslotte ontslagen werd, strompelde hij aan de zijde van zijn vrouw Pat op krukken naar buiten. Zeven maanden later maakte hij de meest overrompelende come-back uit de automobielhistorie: samen met zijn landgenoot Mike Parkes won hij met Ferrari de 1000 kilometer van Monza! Zelfs het van zeer nabij aanschouwen van de dood maakte geen eind aan zijn bezetenheid voor hardrijden: de wetenschap dat niet hijzelf, maar materiaaldefect oorzaak was van zijn crash, was voor hem voldoende „gewoon" door te gaan.

Behalve in het racen zelf, leeft John Surtees zijn zin voor perfectie vooral ook uit in het mede-ontwerpen, tunen en gearen van de wagens waarmee hij op de circuits verschijnt. Zo had hij een grote inbreng in de bouw van de Ferrari formule-1, waarmee hij in 1964 wereldkampioen werd en de Scuderia Ferrari voor het eerst sinds jaren het merkenkampioenschap behaalde. Ook toen Surtees van het roemruchte merk uit Modena overstapte naar Honda, debutant in de formule-1 racerij, werd van zijn technisch kunnen en kennen een dankbaar gebruik gemaakt. Grote successen waren voor het Japanse merk niet weggelegd, maar wèl heeft Surtees aan zijn superieure monteurskunde zijn leven te danken. Het gebeurde in 1968 in Frankrijk. Soichiro Honda, Surtees' baas, wenste voor de Grand Prix van Frankrijk de nieuwe-ontwikkelde Honda RA-302 in te zetten, maar John achtte de bolide nog niet race-rijp, hij weigerde pertinent zijn leven te wagen ter meerdere glorie van Soichiro voornoemd. In plaats van Surtees ging nu de Fransman Jo Schlesser met de RA-302 van start. Hij verongelukte voor de ogen van de eigenzinnige Honda-leider...

Dit seizoen rijdt John de Grand Prix in een eigen ontwerp formule-1, voortgestuwd door de beproefde Fordmotor (foto). Met deze wagen heeft hij al enkele knappe uitslagen gemaakt, maar dat hij meteen zijn tweede wereldtitel in de wacht gaat slepen, lijkt onwaarschijnlijk: daarvoor zijn met name de Ferrari's momenteel te oppermachtig. Dat wereldkampioenschap is overigens niet per se Johns doel. Het gaat hem er in de eerste plaats om dat hij kan racen in een wagen waarin hij al zijn inzichten heeft kunnen verwerken, waarin hij zich zo veilig mogelijk weet. En mocht hem een ongeluk door een mechanisch defect overkomen, dan is het voor hem een (schrale) troost dat hij er persoonlijk voor verantwoordelijk is. Surtees is het type bezetene dat door gaat tot het einde. Dat is zowel de heldhaftigheid als de tragiek van deze gentleman-coureur: hij is rijk en beroemd, hij kan al zijn wensen in vervulling doen gaan. Maar zonder de snelheid en de angst heeft zijn leven geen waarde. Hij zoekt bewust het risico, hij daagt zichzelf uit. Hoe groot dat risico is, moge blijken uit de aankomst van de Grand Prix van Mexico 1964, de beslissende race waarin Surtees het wereldkampioenschap behaalde (hij is de enige die zowel op 2 als op 4 wielen wereldkampioen werd): 1 Gurney, 2 Surtees, 3 Bandini, 4 Spence, 5 Clark. Van deze vijf zijn Lorenzo Bandini, Mike Spence en Jim Clark op het circuit verongelukt. Dan Gurney en John Surtees leven. En zij racen, zij kunnen niet zonder

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

DEZE SPOREN ZIJN VAN EEN OUDE, UITGESTOTEN MAMMOET OF...VAN HET DIER VAN DE VREEMDELING.

TOENGA ZAL HEM VOLGEN TOT DAT HIJ EEN KANS HEEFT DE VREEMDELING TE VERRASSEN!

HIJ IS OVER DIE KAM VERDWENEN! TOENGA MAG HEM NIET UIT HET OOG VERLIEZEN!

ZOU HET GELUK MET TOENGA ZIJN? JA DAAR

MAAR ALS DE GMOER BOVEN DE SNEEUWRAND KOMT...

?!

27A

HAHAHAHAHA

OF MAN EN DE MAMMOET HEBBEN TOENGA VERRAST! TOENGA MOET EEN ANDERE PLAATS ZOEKEN!

MAAR

TRRRR!!!!!!!

meester der mammoets

Ohama is terug bij de Gmoers, maar zij herkent ze niet. Toenga trekt erop uit om af te rekenen met de geheimzinnige Vreemdeling

WORDT VERVOLGD

PUZZELEN met OLIVIER BLUNDER

DOOR JAN MEULENDIJKS

SAMENSTELLING HENK ALBERS

VZ

EZOR

WIG

WIEOAK

CLOIEEN

DEVER DEN

LANDN

LEGE

BLUNDER, HET WARHOOFD, IS DRUK BEZIG IN Z'N BIBLIOTHEEK/LABORATORIUM. IN DE KASTEN ZIE JE BOEKEN, OP DE RETORTEN LETTERS. BEKIJK DE TITEL VAN HET EERSTE BOEK EENS: *EEN DAG MET MIJ*. ZOEK NU TUSSEN DE RETORTS EEN GROEPJE LETTERS OP DAT OOK OP DAT BOEK STAAT. DAT IS *G T M IJ*. STREEP DEZE LETTERS UIT DE BOEKTITEL EN SCHRIJF OP WAT JE OVER HOUDT. JE KRIJGT DAN: *EEN DAME*. GA NU NAAR HET VOLGENDE BOEK. DE VOLGORDE VAN DE BOEKEN IS VAN LINKS NAAR RECHTS EN VAN BOVEN NAAR BENEDEN. DOE HETZELFDE MET ALLE BOEKEN EN SCHRIJF DE LETTERS OP. ALS JE ALLE BOEKEN EN RETORTEN HEBT AFGEWERKT, HEB JE EEN RIJMPJE GEDESTILLEERD. O JA, ENKELE BOEKEN DOEN NIET MEE.

ZDE

HET KUM

ANTKEN

OLEN

VEN NE

VERGEN

DEGE

GTMIJ

LERSOBEN

EEN DAG MET MIJ

WIE MOET EEN SLAK?

ECHTE

ZEUR HUMOR

OLIFANTEN OP DE HAZEJACHT

VLINDERS TOBBEN

LUI IN DE REGEN

ZIET DE ZON

BESTOLEN

CHARMANTE KUREN

HET KWANTUM

DE GEVOLGEN

SCHAALDIEREN

WISBLUNDERIG

DE VERMAARDEN

EVEN ZWETEN

LOLTRAPPEN

LANDSCHAPPEN

VERGELIJKEN

POTJE MET VET

ZEVEN UREN

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

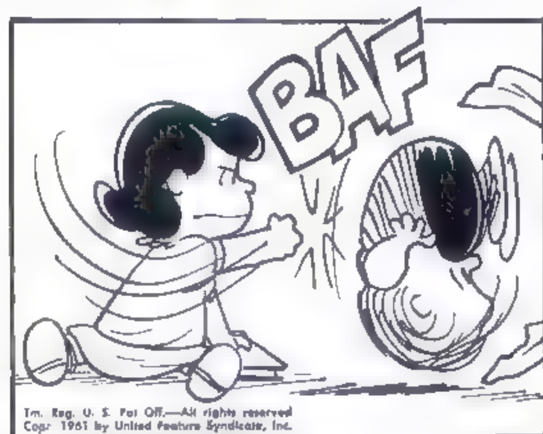

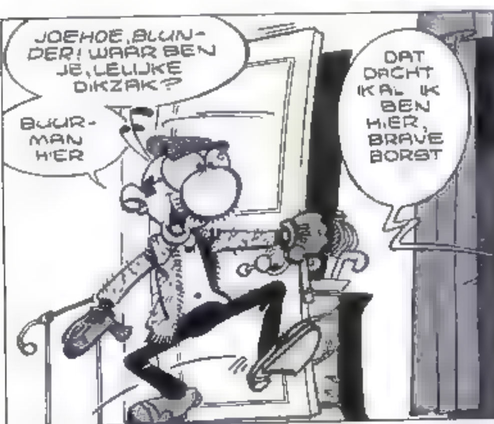
JOOP ZOETEMELK

pep
uithaler

OLIVIER

JOEHOE, BLUNDER! WAAR BEN JE, LELIJKE DIKZAK?
BUURMAN HIER
DAT DACHT IK AL. IK BEN HIER, BRAVE BORST

WAT ZIT JE DAAR BELACHELIJK IN DAT BESPOTTELIJKE PAK ?! ....
WELKOM, GOEDGELUIMDE VRIEND!
WAT JE VOOR JE ZIET IS HET VERBIJSTERENDE RESULTAAT VAN EEN NIEUWE AZIATISCHE LEER

..NIRVÂNIGAGAH GENAAMD. JIJ ZAL HET NIET KENNEN, WANT JE MOET ER IN ONDERRICHT ZIJN, MAAR NA ENKELE EENVOUDIGE OEFENINGEN VEROORZAAKT HET EEN VOLLEDIGE ONVERSCHILLIGHEID TEN AANZIEN VAN AL DIE KLEINE DAGELIJKSE PESTERIJTJES.
VANDAAR MIJN VREUGDE.

IN HET BEGIN GELOOFDE IK ER NIET IN, MAAR LATER WERD IK ER DOOR MEEGESLEEPT EN VERRUKT. VANAF DE DERDE LES NAM EEN BUITENGEWONE KALMTE BEZIT VAN MIJ. ALLES BRACHT MIJ IN VERVOERING, OF HET NU DE GASREKENING WAS, OF DE LAATSTE AFLEVERING VAN PEYTON PLACE.
IK BEN ZEER IN VERVOERING.
EN JOUW MENING LAAT MIJ SIBERISCH
HOP

DUS MET DIE NERVANOTOESTAND ZOU JE JE DOOR NIETS OF NIEMAND MEER LATEN OPFOKKEN? DAAR GELOOF IK NIETS VAN!
DAT VERBAAST MIJ NIETS. DE BEKROMPEN WESTERLINGEN ONTZEGGEN ZICH DOOR HUN PATHOLOGISCHE TWIJFELZUCHT EEN VAN DE GROOTSTE VREUGDEN VAN DE GEEST ..

EN IK VOOR MIJ ZEG JE DAT HET EEN GROTE GRAP IS EN DAT ACHTER DAT STOMME UITERLIJK VAN JE NOG STEEDS DATZELFDE LAGE KARAKTER ZIT. EN DAT IS MIJN MENING. ZIEZO.
MIS. HET DOET ME ALLEMAAL NET ZO WEINIG ALS HET LEZEN VAN STRIPVERHALEN

JE ZAL ER WAARSCHIJNLIJK NIET TOE GENEGEN ZIJN TE WEDDEN DAT IK JE KALMTE MET EEN PAAR ENKELE WOORDJES VERMORZEL, NIETWAAR?
MH?

OH, JAZEKER. PROBEER HET MAAR. ALS HET JE LUKT, BIED IK JE EEN AUTORITJE AAN MET GRATIS VERBLIJF IN EEN RUSTIGE OMGEVING. .
MAAR HET IS VERGEEFSE MOEITE.

GOED DAAR GAAN WE. JE BENT VET, STOM EN SMERIG. WAT ZEG JE DAAR VAN?
BOF! ALS JE MAAR GEZOND BENT.

BLUNDER

GREG

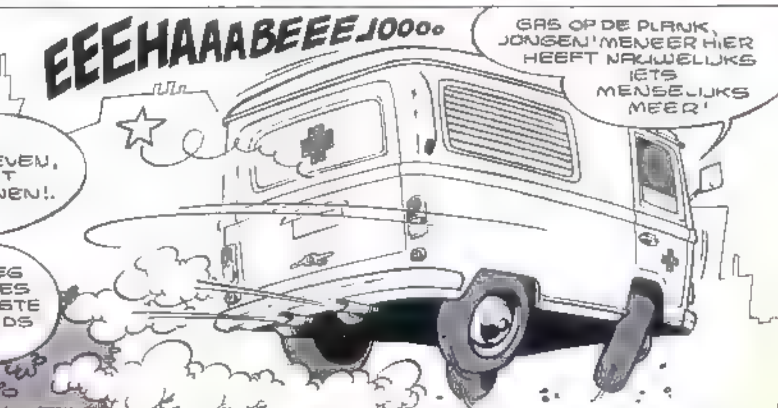

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: COCHISE

SCHIMMEN BOVEN HET DODE LAND

deel 7

Illustratie en adviezen: Hans G. Kresse

Door Quint

Voor de Apachen die op de grens van de Verenigde Staten en Mexico sinds mensenheugenis een ware terreur uitoefenden, betekende oorlogvoeren iets heel anders dan het voor de sportieve prairie-Indianen betekende. Het was in feite ook geen oorlogvoeren wat de Apachen deden, maar gewoon 'n overval plegen op buurstammen en Mexicaanse rancheros. De bedoeling was zoveel mogelijk buit binnen te halen met zo weinig mogelijk verlies.

Hoe hardhandiger een Apache werd opgeleid, hoe beter hij kon vechten en hoe rijker de buit was die hij kon binnenslepen. Daarom werden de jongens meedogenloos getraind, waarbij ze bijvoorbeeld vele mijlen moesten hardlopen in de woestijnhitte, met een mondvol water dat zè aan het eind moesten uitspuwen om te tonen dat ze niets ingeslikt hadden...

Maar toen de Verenigde Staten ook Nieuw Mexico en Arizona hadden ingelijfd, kregen de Apachen te maken met een tegenstander die tegen hen was opgewassen. De binnentrekkende blanke immigranten waren wel niet zo gehard en geoefend, maar ze hadden betere geweren en kwamen met een grote overmacht. Bovendien vormde een deel van de blanke indringers een leger dat altijd klaar stond om te vechten en zich niet met de jacht of andere noodzakelijke bezigheden hoefde in te laten. Hier en daar kwam het algauw tot bloedige botsingen, met wreedheden en moordpartijen over en weer.

Cochise, het opperhoofd van de Chiricahua-Apachen, voerde wel voortdurend oorlog met de Mexicanen, maar bleef de Amerikanen wijselijk uit de buurt. Hij kwam dan ook niet in botsing met de Federale troepen, tot in 1861 in Arizona een ranch werd overvallen waarbij een blank kind gestolen werd. De Apachen hadden de gewoonte kinderen van overwonnen tegenstanders in hun stam op te nemen, als er tenminste families in de stam waren zonder kinderen of met alleen meisjes. Was dat niet het geval dan spaarden de Apachen ook de kinderen niet. Maar in dit geval was Cochise onschuldig: hij was op het tijdstip van de ontvoering zelfs niet in de buurt van de ranch geweest. Omdat hij een oorlog met de Amerikanen wilde voorkomen, wetend dat de soldaten hem te machtig waren, besloot hij onder bescherming van de witte vlag naar het legerkamp te gaan. Dat kamp was opgeslagen in het Apache-territorium sinds de overval op de ranch plaatsvond en het viel niet moeilijk te raden wat de soldaten kwamen doen.

Met vijf van zijn beste krijgers verscheen hij op een heuvel buiten het kamp, waar hij wachtte tot hem toestemming gegeven zou worden te naderen. Een patrouille kwam hem tegemoet en hij wist duidelijk te maken dat hij de commandant wilde spreken. Het viel de Apachen zwaar hun geweren af te staan: maar dat was een absolute voorwaarde. Ongewapend en omringd door soldaten mochten ze toen het kamp binnenrijden.

De plaats waar het kamp was opgeslagen, was goed gekozen. In de rug werd het gedekt door onbeklimbare rotsen en vóór had het uitzicht op de open vlakte, waar binnen schootsafstand alle struiken waren weggekapt. De soldaten, gehurkt rond kleine vuren, keken nieuwsgierig op toen het opperhoofd met zijn gezelschap langs kwam rijden, op weg naar de tent van de commandant. Het waren allen veteranen, deze soldaten, met méér dan een veldtocht achter de rug. Het moest een vreemde sensatie voor hen zijn de Apache te zien binnenrijden die ze van plan waren desnoods tot aan de grens van Mexico te achtervolgen.

Twee meter hoog was hij, gespierd en koperkleurig de Chiricahua-Apache die uit vrije wil met de commandant kwam onderhandelen. Een barbaar bleef een barbaar, en als je maar een oprecht en eerlijk gezicht tegen hem trok, liet hij zich altijd om de tuin leiden. Deze Cochise die ze anders misschien wel maandenlang hadden moeten achtervolgen, verkeerde blijkbaar in de veronderstelling dat zo'n witte vlag werkelijk wat uitmaakte. Hij had zeker nooit van Osceola gehoord, de Seminolen-leider die met witte vlag en al in de gevangenis werd gesmeten om daar te sterven...

Een van de soldaten zei, terwijl hij het opperhoofd nakeek met een knipoog tegen de anderen: „Nou, ik hoop maar dat ze daarbinnen machtig secuur zijn met hun woorden."

„Ja, een vergissing is gauw gemaakt," viel een ander hem bij.

„Die barbaar is natuurlijk niet te vertrouwen..."

„En als hij het wèl is, zou het me verbazen als die hoge pieten aan onze kant het waren."

„Ha ha, dat zou voor het eerst zijn!"

„En wie mag het opknappen als die rode duivels er achter komen dat ze beduveld worden en beginnen te vechten?"

„Precies. Jan soldaat!"

Cochise kon niet horen wat de soldaten onder elkaar fluisterden, maar zò onnozel was hij nu ook weer niet. Hij zag heel goed hoeveel wachten er rond de tent van de commandant stonden opgesteld en van hun gezichten las hij wel het een en ander af. Hij zag ook dat de grote tent ondanks de hitte maar een smalle ingang had.

Hij stond stil en keek de officier aan en hij wist niet dat hij eruit zag als een ongetemd dier dat zich bewust is van nabij gevaar. Zijn woestheid straalde van hem uit en de officier die direct begon te spreken, sprak langzamer en langzamer en zweeg tenslotte midden in een zin. Hij wachtte en Cochise wachtte ook.

De officier George Bascom genaamd zag hem arrogant aan, maar het was moeilijk om arrogant naar iemand op te kijken, die bijna een hoofd groter was. En het was ook moeilijk om niet onder de indruk te raken van dat trotse, donkere gezicht met de hoge jukbeenderen en de lange, smalle ogen. De andere Apachen waren typische vertegenwoordigers van hun ras, kort en vierkant, met gebogen benen en brede borstkassen. Ze misten de waardigheid die uitging van hun leider. De officier keek weer naar dat gezicht, omlijst door loshangend zwart haar. Behalve een rode deken, die over zijn schouder hing, droeg het opperhoofd slechts een lendedoek van ongelooide huid en hoge, gele mocassins.

Met de onbewuste gratie die hem eigen was, ging Cochise plotseling zitten en kruiste zijn benen onder zich. Zijn krijgers volgden onmiddellijk zijn voorbeeld en ook de officier en zijn adjudant zaten neer. De gebruikelijke wachttijd waarin niemand sprak, verstreek en de officier wenkte de tolk en stak van wal, met korte afgebeten zinnen die de tolk snel en onaangedaan vertaalde. Wat de officier te zeggen had kwam lijnrecht op een beschuldiging neer. Hij informeerde niet, hij stelde vast. Toen hij tenslotte zweeg, stond Cochise op.

„Ik ben hier gekomen om te ontkennen dat ik gedaan heb waar u mij van beschuldigt. Mijn stam heeft nooit de wapens gevoerd tegen de..."

„Gelogen!" schreeuwde de officier.

Er viel een stilte. Cochise hoefde de tolk niet aan te kijken, hij begreep zonder diens tussenkomst ook heel goed wat de officier had geroepen. Zijn gezicht werd een masker zonder uitdrukking. Hij wenkte zijn krijgers en keerde zich om vast van plan de tent te verlaten.

De officier schreeuwde: „Arresteer die man!"

Maar dat verstond hij niet; hij wenste de tent te verlaten en verkeerde nog steeds in de veronderstelling dat de witte vlag hem vrijgeleide zou geven. Maar toen de soldaten naar binnen kwamen stormen, was hem meteen alles duidelijk. Hij gaf een kort, snauwend bevel en de vijf apachen wierpen zich op de soldaten. Zelf greep hij de officier bij de keel. Achter hem ging een geweer af en zijn linkerschouder kreeg een geweldige duw; hij liet de doodsbleke militair los en tolde rond, terwijl het bloed uit de kogelwond begon te stromen. Weer klonk een schot en een van zijn krijgers rolde over de lage tafel met landkaarten en lag daarna stil op de vloer, links in de borst getroffen. De anderen staakten hun verzet en begrepen dat ze geen enkele kans hadden, ongewapend als ze waren. Maar Cochise was door het dolle heen. Met zijn knie schopte hij de tafel met landkaarten om, trapte die meteen van zich af in de richting van zijn aanvallers... Toen trok hij zijn mes en haalde bliksemsnel uit, en de officier gaf een rauwe schreeuw en sloeg dubbel, zijn handen tegen zijn buik geklemd... Weer werd er geschoten, maar de woedende Indiaan bewoog zo snel en lenig dat het moeilijk was hem te raken. Hij keerde zich om en zocht naar een uitgang, maar de enige opening die er was, stond vol schietende soldaten. Het gebeurde allemaal in heel weinig tijd. Een kogel schampte langs zijn dijbeen, een bloedig brandend spoor achterlatend en een derde kogel raakte hem in zijn lende. Hij viel, maar was alweer overeind voor de soldaten bij hem waren en het volgende moment stak hij zijn mes hoog in de zijkant van de tent en sneed met één lange haal een grote scheur door het stugge linnen. Voor iemand begreep wat hij van plan was, stapte hij door die opening naar buiten.

Cochise holde door het tentenkamp en het geluk was met hem. De kogels floten hem om de oren, maar hij werd niet meer getroffen. Hij liep niet in een rechte lijn, maar slingerend tussen de hoge tenten door en juist toen hij de buitenkant van het kamp bereikte, kwam daar een ruiter aan. Met een kogel in zijn schouder en twee wonden waar kogels hem geraakt hadden, zag de Apache nòg kans bij de man achterop te springen. Een korte worsteling, toen plofte de man uit het zadel, en wèg reed Cochise, dwars over de open vlakte, zigzaggend om de schutters zo weinig mogelijk kans te geven. Onmiddellijk begonnen de militairen de achtervolging, maar eenmaal terug in het moeilijke gebied van kloven en hellingen, waar de Apachen zich zo thuis voelden, had Cochise geen moeite, ze af te schudden. Daarna begon hij aan de lange rit naar zijn kamp, zwak van bloedverlies.

Verspieders signaleerden zijn komst en kwamen hem tegemoet rijden, en terwijl hij in zijn hut door zijn vrouw en dochter verzorgd werd, vernam hij van andere verspieders dat de soldaten hun gevangenen hadden opgehangen. Zodra hij zich weer in staat voelde, te lopen, liet hij de hele stam bijeen roepen.

Ze verschenen voor zijn hut, de Chiricahua-Apachen. In een cirkel de mannen, gespierde atleten die konden rijden en vechten als hijzelf en in een wijdere cirkel de vrouwen, die barre omstandigheden konden trotseren en vaak voor de mannen niet onder deden. Samen vormden ze een geduchte bende, die in staat was een hele landstreek te terroriseren en een groot leger handen vol werk te geven. Cochise riep hen op tot een oorlog. Hun eerste werkelijke oorlog. Niet langer ging het om buit; om vergelding en vrijheid zou het voortaan gaan. De indringers moesten verdreven worden.

„We zullen optrekken tegen de blanken, broeders. We zullen schimmen worden boven een dood land, want niets dat leeft zal nog leven als wij voorbij zijn gekomen. Niets dat kan branden zal nog overeind staan en niets dat gebroken kan worden, zal gaaf teruggevonden worden in ons spoor. We zullen al het werk van de blanken verwoesten en hen dwingen te leven in een woestenij, zoals wij dat door hen gedwongen worden. Kom, broeders, en volg mij; dan zullen we zijn als de schroeiende woestijnwind, die alles voor zich uit veegt tot het verdwijnt in de afgrond..."

En de Apachen van Cochise begonnen hun oorlog tegen de Verenigde Staten, die tien lange, grimmige jaren zou duren en nooit werkelijk verloren zou worden. De Amerikaanse troepen werden gedwongen tot de terugtocht en de nederzettingen in Arizona lagen algauw desolaat in een verlaten, doods landschap, vol zwartgeblakerde ruïnes. Na tien jaren van geweld, gingen de Amerikanen ten einde raad over tot vredesonderhandelingen en Cochise en zijn volk kregen een reservaat in hun eigen land toegewezen, in Arizona, waarna er een eind kwam aan de gewelddadigheden.

FOC

Wat in het popvat is, verzuurt niet. Deze gulden regel gaat zeker op voor de uit vier man bestaande formatie Focus. Bij de oprichting van de groep in november 1969 was iedereen het er over eens: Focus zou het binnen de kortst mogelijke tijd helemaal gaan maken. Dat viel echter zwaar tegen. Pas in 1971, een dik jaar na het ontstaan, scoorden de vier met House of the King hun eerste hit. Strubbelingen binnen de groep zullen wel de voornaamste oorzaak van dit uitstel geweest zijn. Focus bestaat momenteel uit Thijs van Leer (23, fluit), Jan Akkerman (24, gitaar, orgel), Pierre van der Linden (25, drums) en Cyriel Havermans (23, basgitaar).

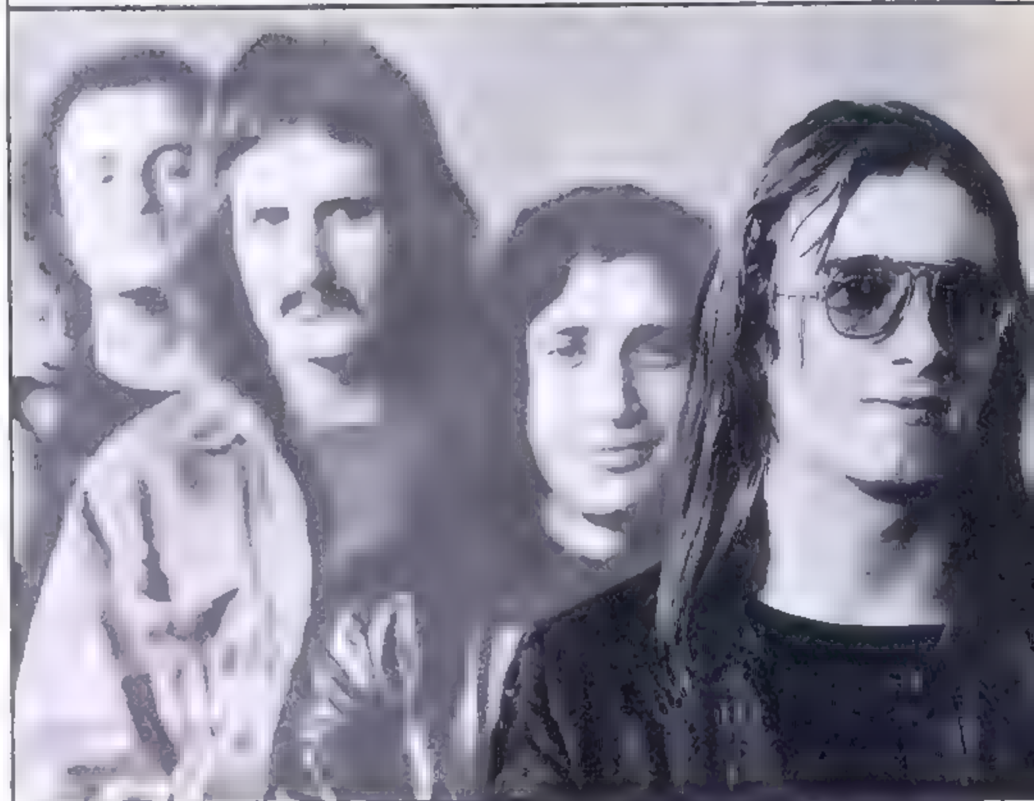
Toen de combinatie samengesteld werd, namen Hans Cleuver en Martijn Dresden, die samen met Thijs van Leer het begeleidingstrio van Ramses Shaffy vormden, de plaatsen in van Pierre en Cyriel. Eerst moest Hans het veld ruimen, naar verluidt kon hij het niet zo best vinden met gitaarvirtuoos Jan Akkerman en wat later was het de beurt aan Martijn. Elke beginnende groep heeft z'n barensweeën.

Het vertrek van Jan Akkerman bij de Brainbox en zijn komst bij Focus heeft ons altijd bovenmate geïntrigeerd. We kunnen ons nog goed herinneren dat Brainbox-manager John van Setten ons eens voorhield dat Jan's inbreng te gering zou zijn (en dat met de twee hits Down Man en Dark Rose die Jan voor Brainbox schreef!). Manager/coördinator Iede de Jong van Focus: „De werksfeer bij Brainbox was uitermate frustrerend voor Jan, bovendien zorgde de leiding voor opgefokte toestanden. Over de lage royalties die Akkerman inde, wil ik het dan nog niet hebben."

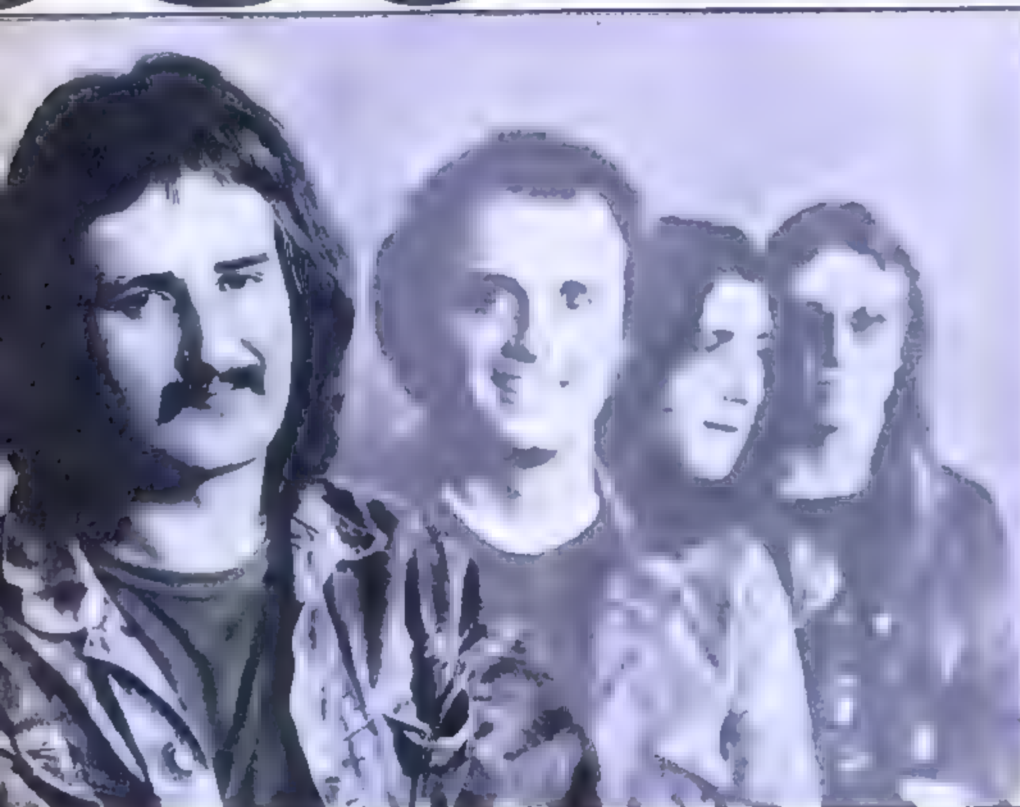
Natuurtalentje Akkerman, die al vanaf zijn achtste jaar in de muziek zit en zo'n jaar of zes geleden met

Boven Thijs van Leer en Jan Akkerman

CUS

Beneden: Cyriel Havermans en Pierre van der Linden

de Hunters z'n eerste kraker Russian Spy and I op de plaat zette, is verantwoordelijk voor de hit House of the King.

De plaat wordt momenteel in de States bij het leven geplugd. In bladen als Cashbox en Billboard staat de volgende aanprijzing te lezen: „Eindelijk na Shocking Blue en Golden Earring weer eens wat goeds uit dat lage landje bij de zee. Niet te geloven dat dit uit Holland komt." In Frankrijk woedt de Focuskoorts op het ogenblik het allerhevigst. Op de Midem in Cannes, een jaarlijkse beurs voor platenmanagers en -uitgevers, wisten de vier de daar aanwezige muziekbonzen in vervoering te brengen. En dat wil heel wat zeggen.

De Franse televisie heeft dan ook snel een 45 minuten durende promotiefilm gemaakt die in België en Nederland opgenomen werd. We nemen aan dat Thijs van Leer die zoveel relaties in het Nederlandse televisiewereldje heeft — hij is immers presentator van het jongerenprogramma Twien geweest — er wel voor zal zorgen dat deze film ook hier te zien is.

De muziek van Focus moet volgens Van Leer, die een bewonderaar van Bach, Bartok en Miles Davis is, romantisch-lyrisch zijn. Niet sentimenteel, maar wel emotioneel: het moet ontroeren. En in die opzet slaagt het viertal. Zelfs klassieke musici zijn onder de indruk gekomen van hun muzikale prestaties: Samen met het Rotterdams Philharmonisch Orkest (een té gekke combinatie) werden onlangs in het Amsterdamse heiligdom het Concertgebouw met veel succes werken uitgevoerd van Jurriaan Andriessen. Een uniek feit. Momenteel wordt er in de Polydorstudio's in Engeland onder leiding van Fleetwood Mac-producer Mike Vernon hard gewerkt aan Moving Waves, de nieuwe langspeler. Die jongens van Focus komen er wel.

Foto's: Gijsbert Hanekroot Tekst: Jan de Rooij

MICK TANGY

VANACHTER DE VERLATEN MOTOUS (1) DUIKT PLOTSELING EEN LOCKHEED PV 2 "NEPTUNE" OP, VLAK BOVEN DE GOLVEN SCHEREND

RECHT VOORUIT DE FRANSE INSTALLATIES! ZET DE CAMERA'S AAN!
CAMERA'S LOPEN!!

9A

(1) KORAALEILANDJES

DAT IS NIET EEN VAN ONZE TOESTELLEN! HET HEEFT GEEN ENKEL REGISTRATIE-TEKEN!!
ALLE-MACHTIG!! HET IS EEN SPION!

ALLE BESCHIKBARE TOESTELLEN ONMIDDELLIJK OPSTIJGEN! DE MACHINE MOET ONDERSCHEPT WORDEN! TOT ELKE PRIJS! SNEL! SNEL!!

9.B

MAAR HET ONBEKENDE TOESTEL IS AL BOVEN 'T PLATFORM. ZONDER ZICH IETS AAN TE TREKKEN VAN HET KOGELGORDIJN BLIJFT HET OP ZEER GERINGE HOOGTE BOVEN DE LANDINGSBAAN VLIEGEN

HAHAHA! WE HEBBEN DE FRANSEN VOLKOMEN VERRAST! ZE HADDEN GEEN ENKEL TOESTEL STARTKLAAR
ZE WAANDEN ZICH HIER ZEKER VEILIG!

9C

DE SHÔGUN ZAL TEVREDEN ZIJN! WE NEMEN SENSATIONELE PLAATJES MEE NAAR HUIS!

ONDERSCHEPPEN? GEMAKKELIJK GEZEGD! GEEN ENKEL TOESTEL OP HAO IS BEWAPEND
SCHIET OP! DAT ZWIJN HEEFT STRAKS NOG ZIJN OPDRACHT VOLBRACHT VOORDAT JIJ BENT OPGESTEGEN!

Mirage

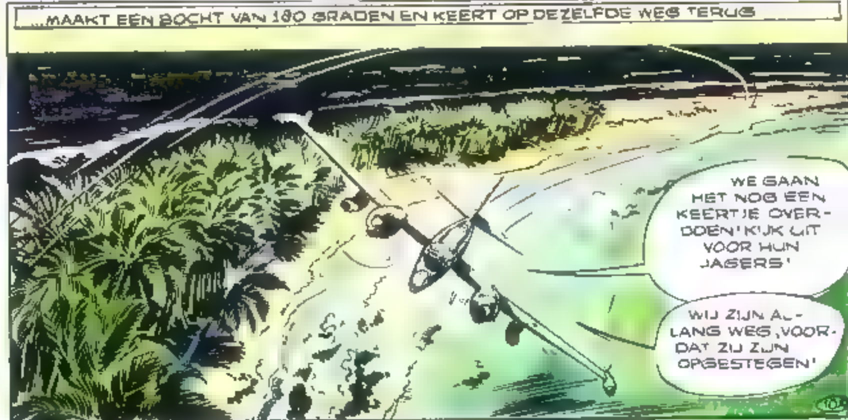
9D

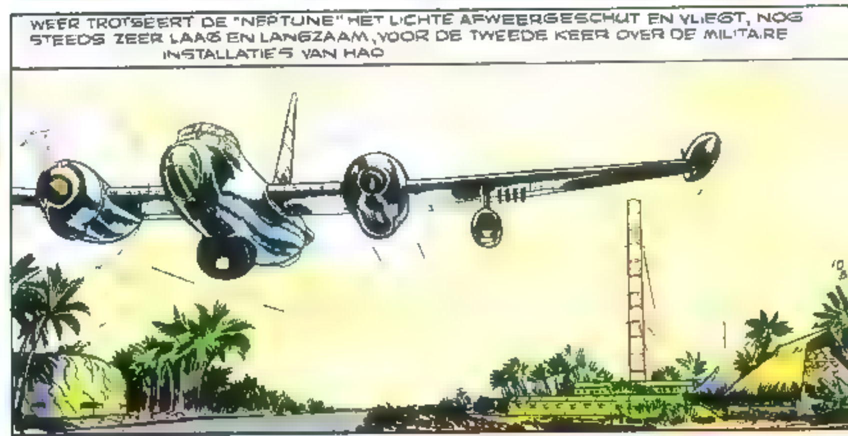
OPERATIE STILLE ZUIDZEE

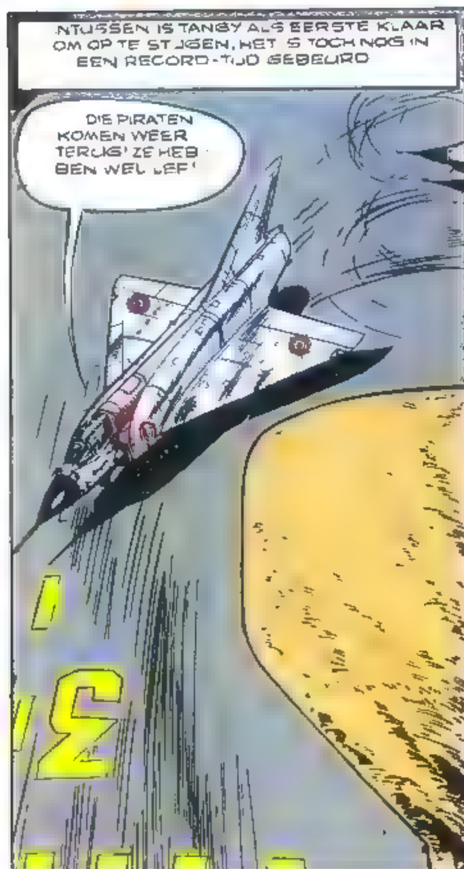
TEKST: CHARLIER   TEKENINGEN: JIJÉ   VERTALING: FRITS VAN DER HEDE

Een extremistische organisatie is van plan het de Fransen niet gemakkelijk te maken met hun atoomproeven in de Stille Zuidzee.

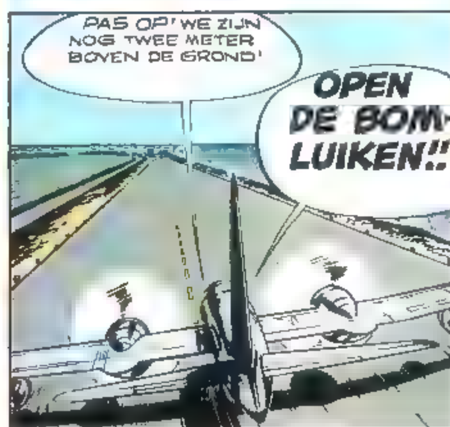

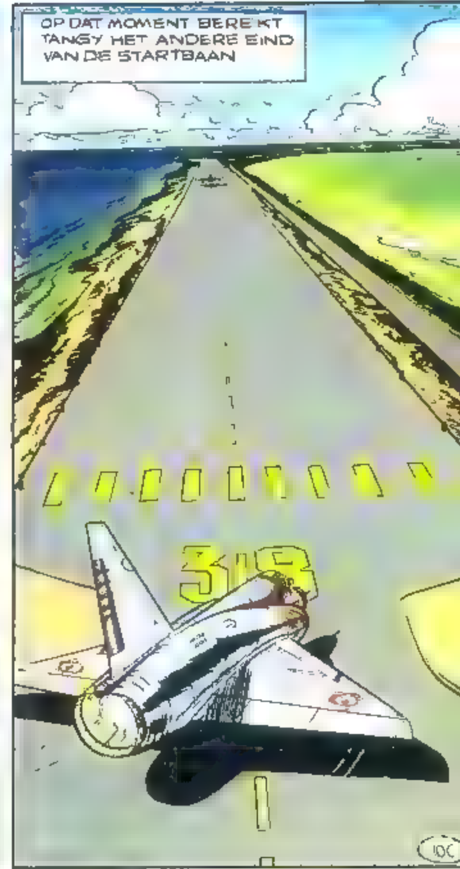

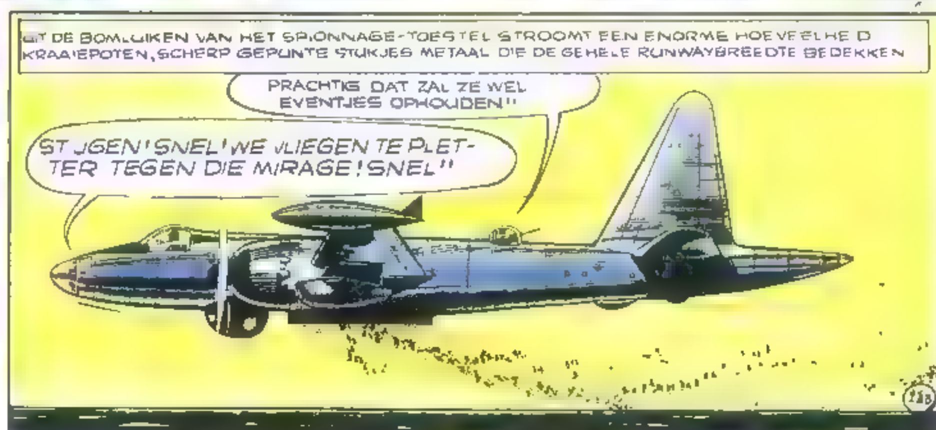
MICK TANGY

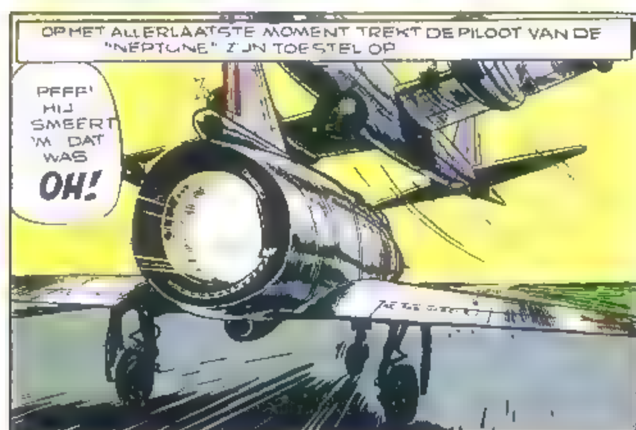
OPERATIE STILLE ZUIDZEE

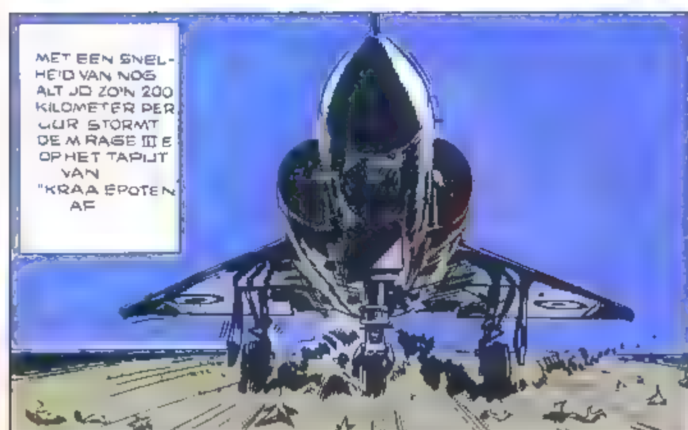

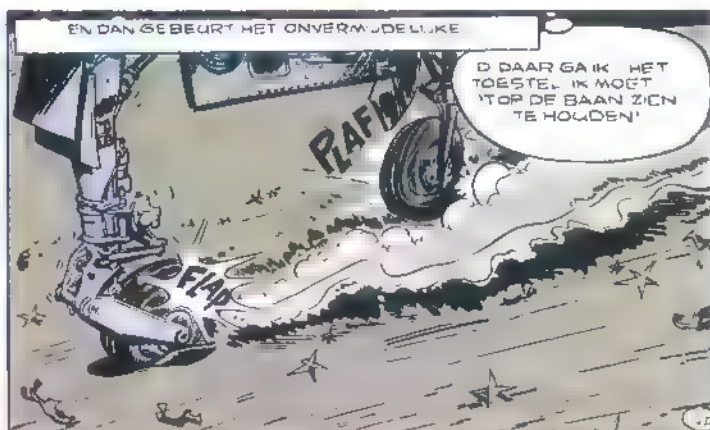

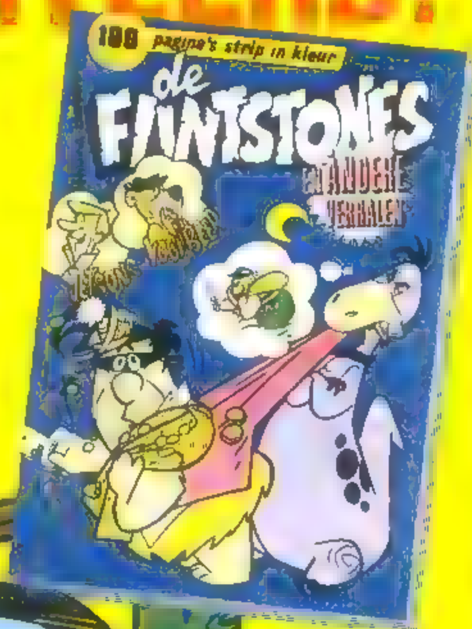

WORDT VERVOLGD

FRED, GEFELICITEERD!

ze zijn weer steen-goed, die malle avonturen van jou en alle andere stenen tijdperk-vrienden in het nieuwe flintstone-album

Gelukkig heeft de wederver-koper het nieuwe album volgende week al bij zich. Voor **2.25** kun je dan weer lachen!
Winkelprijs **2.75.**

Verkrijgbaar bij de GP-wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel

Zie je de wederverkoper niet, bestel dan per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam. Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd

WELLINGTON WISH

TEKST EN TEKENINGEN: FRED JULSING

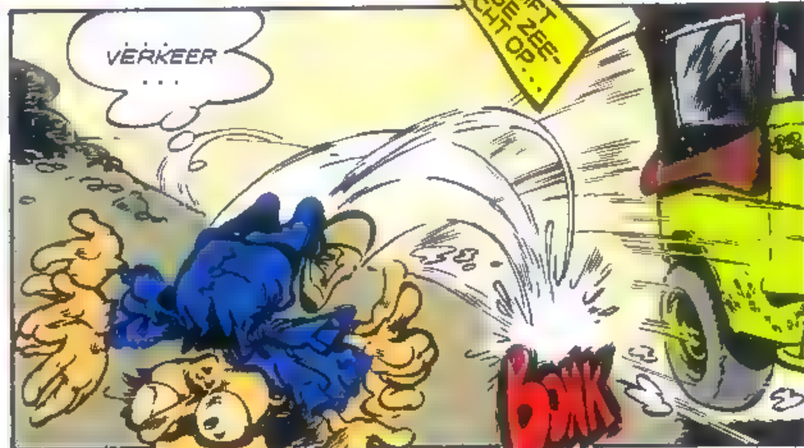

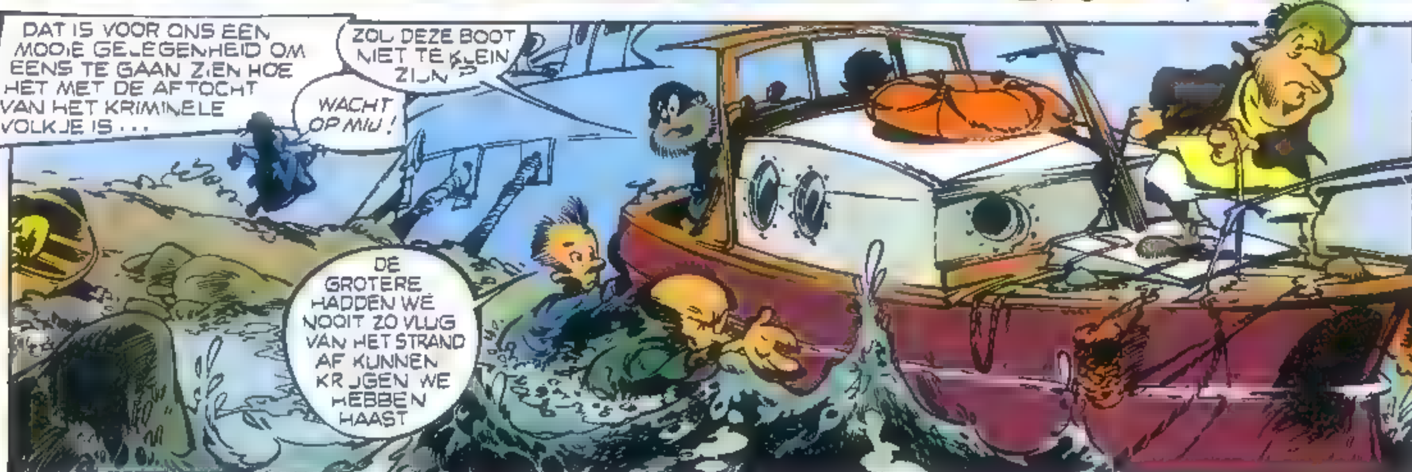

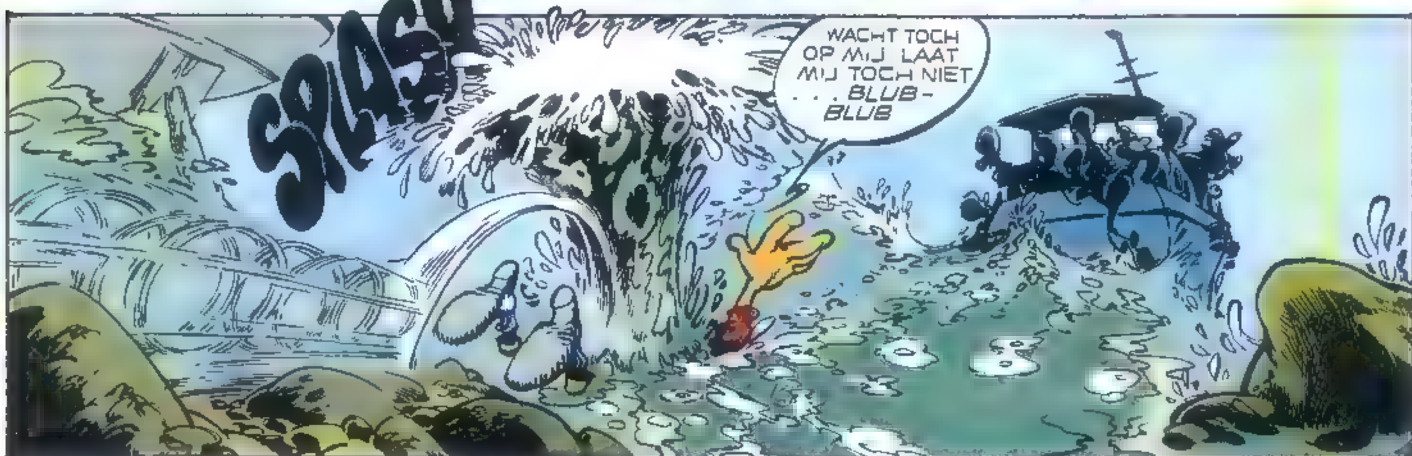
onze man in TRISTAN DA CUNHA

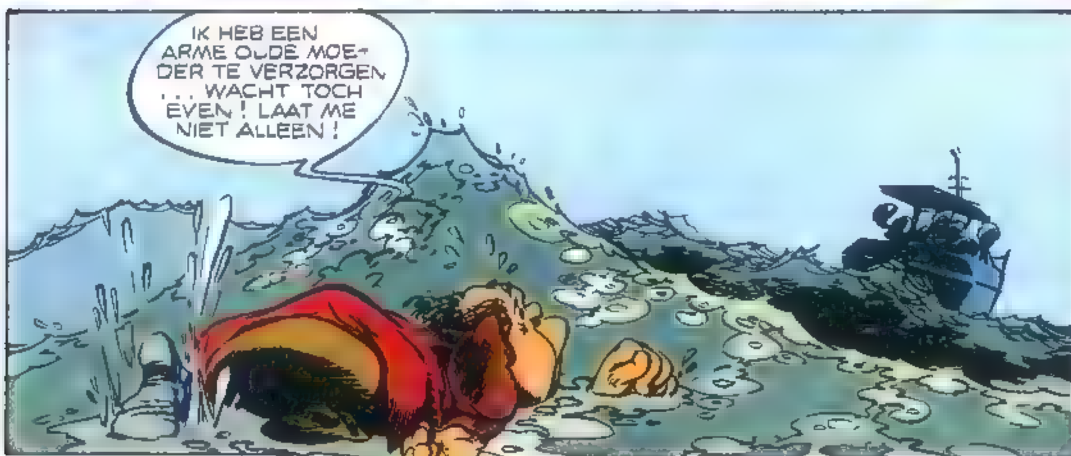
Wanneer de vulkaan op Tristan da Cunha tot uitbarsting komt, breekt er onder Uncle Louis en zijn mannen grote paniek uit...

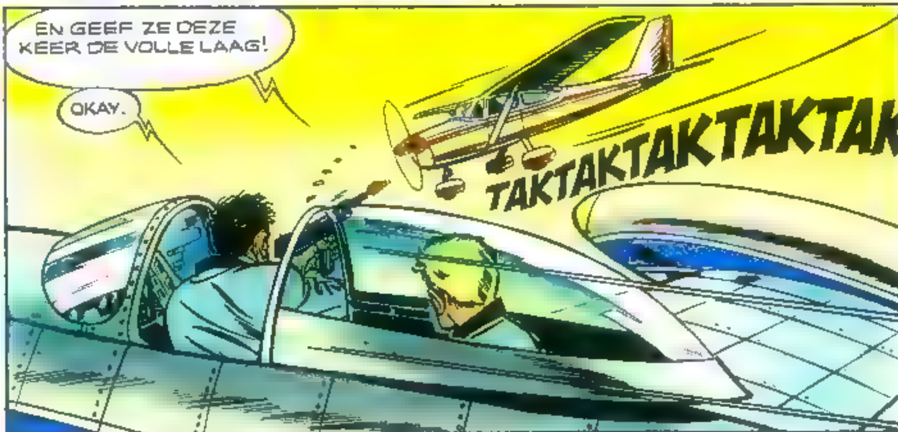
WORDT VERVOLGD

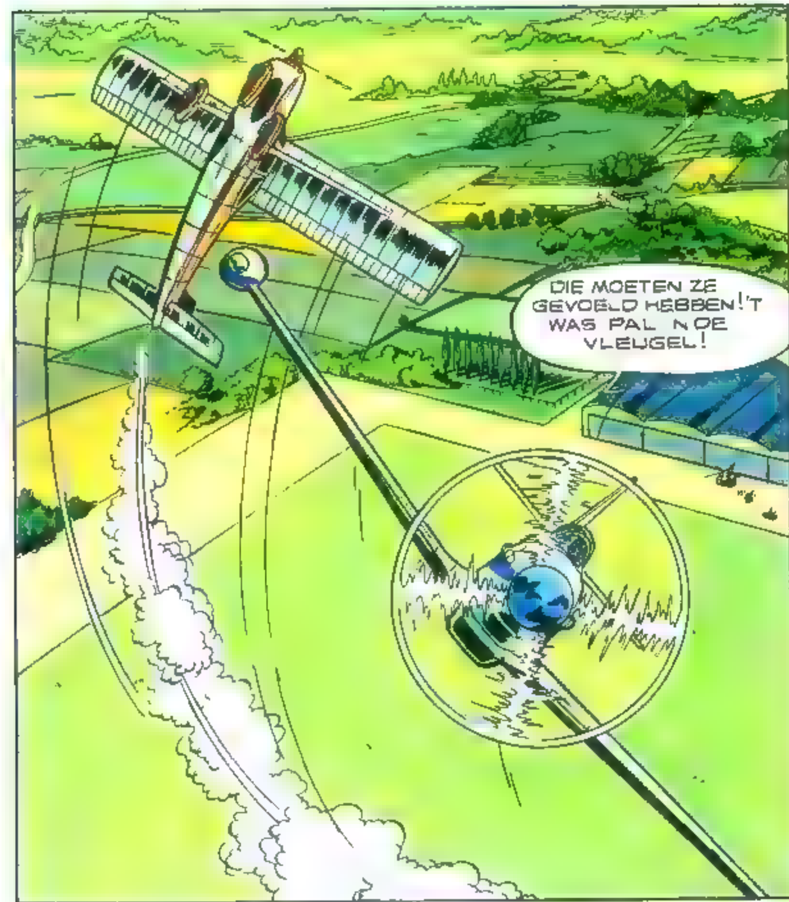
RIK RINGERS

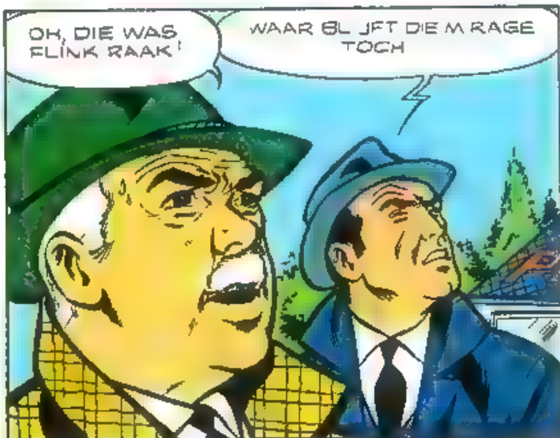
DOOR TIBET
EN DUCHATEAU
VERTALING: ED SMITS

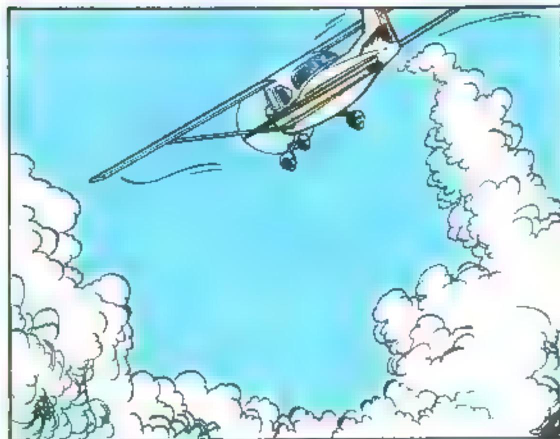

ELEKTRISCHE POMPINSTALLATIE, DIE SMOKE OIL UIT HET RESERVOIR POMPT EN NAAR DE UITLAATPIJP PERST. ZO WORDEN MET ROOK LETTERS IN DE LUCHT GESCHREVEN

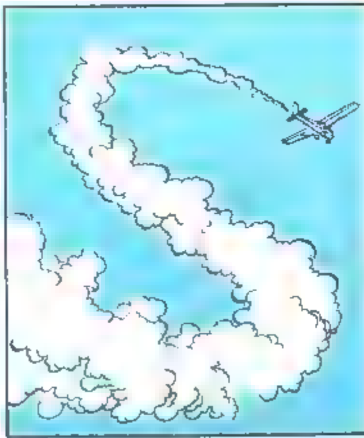

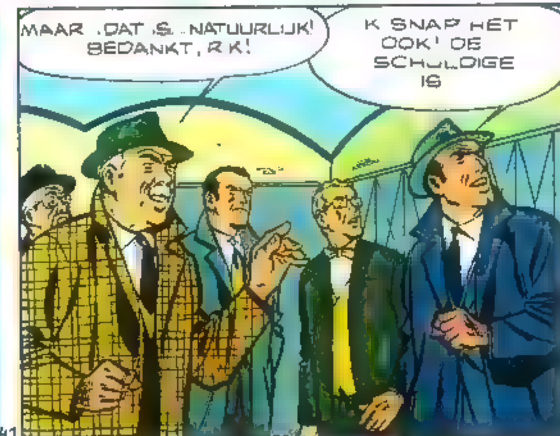

41

DE DUBBELGANGER

Als de commissaris op het vliegveld arriveert, bevindt Rik zich in een ongelijk luchtduel. Riks vader is al gewond geraakt. .

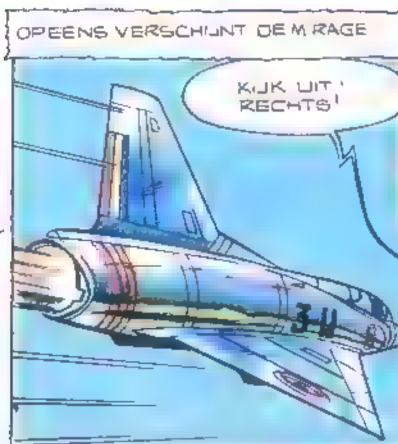

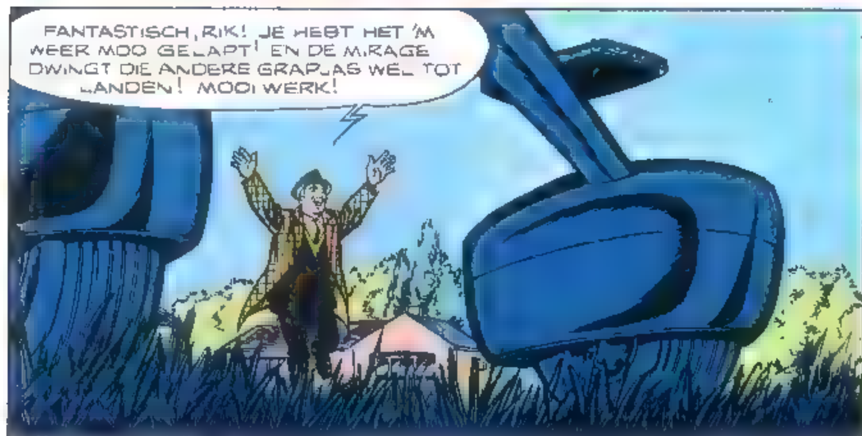

OPEENS VERSCHIJNT DE MIRAGE

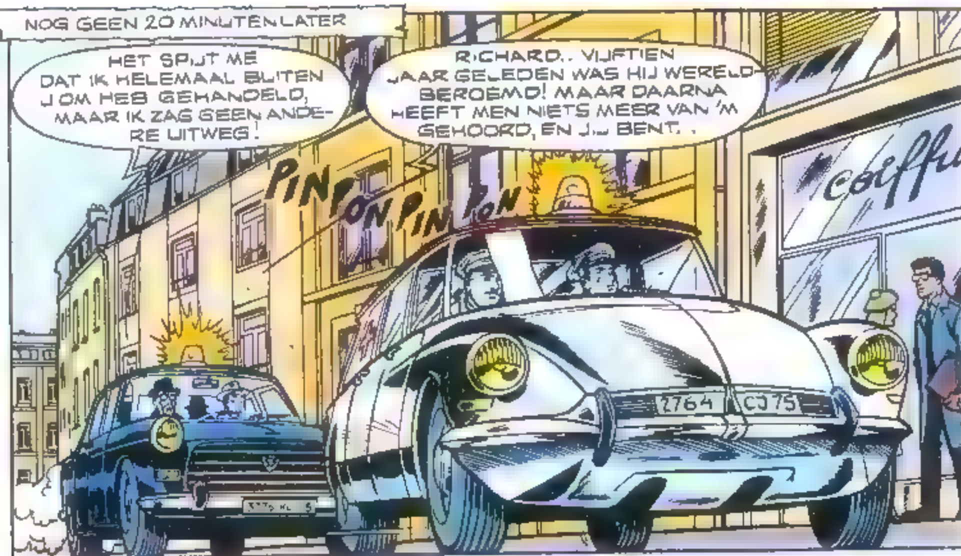

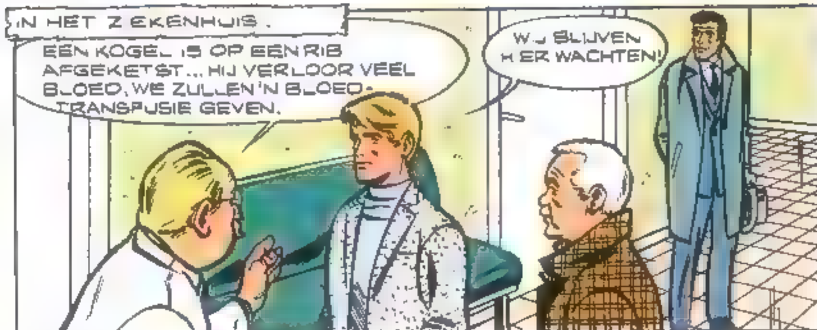
RIK RINGERS

RIK, WE HEBBEN ZE TE PAKKEN! EN SIMAR OOK!
VLUG, EEN AMBULANCE! MIJN VADER IS GEWOND!

JOUW VADER??
JA, DAT VERTEL IK U LATER WEL! VLUG NOU, COMMISSARIS!

NOG GEEN 20 MINUTEN LATER
HET SPIJT ME DAT IK HELEMAAL BUITEN U OM HEB GEHANDELD, MAAR IK ZAG GEEN ANDERE UITWEG!
RICHARD.. VIJFTIEN JAAR GELEDEN WAS HIJ WERELDBEROEMD! MAAR DAARNA HEEFT MEN NIETS MEER VAN 'M GEHOORD, EN JIJ BENT..
PIN PON PIN PON
2764 CJ 75

JA, HIJ IS MIJN VADER. IK HEB HEM NOOIT GEKEND EN NU HEB IK HEM VOOR HET EERST ONTMOET... MISSCHIEN WEL VOOR 'T LAATST!
KOP OP, RIK! DIE KRIJGEN ZE ZOMAAR NIET KLEIN.

IN HET ZIEKENHUIS.
EEN KOGEL IS OP EEN RIB AFGEKETST... HIJ VERLOOR VEEL BLOED. WE ZULLEN 'N BLOEDTRANSFUSIE GEVEN.
WIJ BLIJVEN HIER WACHTEN!

URENLANG WORDT RIK'S GEDULD OP DE PROEF GESTELD..
ACH, RIK, HIJ HAALT HET HEUS WEL!

EN
HIJ HEEFT HET ERGSTE NU WEL GEHAD, MAAR HIJ MOET VEEL RUST HEBBEN..
DANK U, DOKTER.
ALS IK JOU WAS, RIK, GING IK NU MAAR WAT SLAPEN!

BIJ HET VERHOOR BEKENT SIMAR ALLES..
JA, DOOR MIJN WERK BIJ DE VEILIGHEIDSDIENST KON IK AAN DE NODIGE GEGEVENS KOMEN. IK STA AAN 'T HOOFD VAN DE BEWEGING IN EUROPA EN OPAAL WAS MIJN CONTACTPERSOON.

WE HADDEN AL ENKELE KLEINE KLUSJES ACHTER DE RUG EN DIT ZOU DE LAATSTE GROTE OPERATIE ZIJN. RICHARD MOEST VOOR ONS DE PLANNEN VAN HERMAN PAKKEN!
EN DE REST WETEN WE AL!

DE DUBBELGANGER

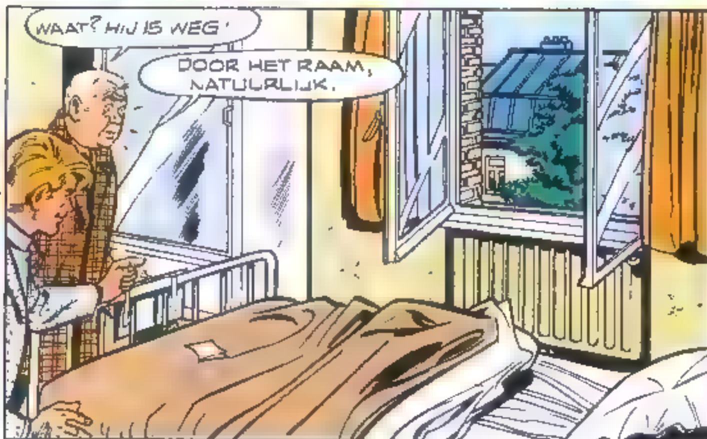

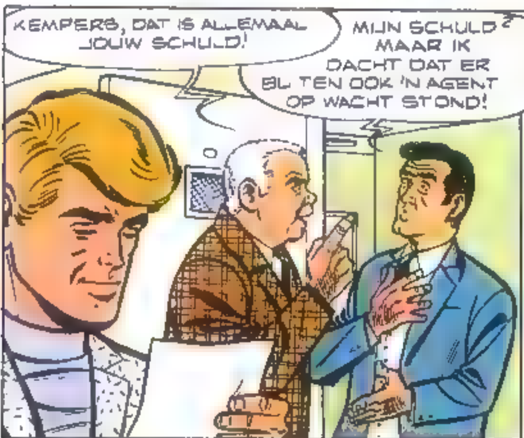

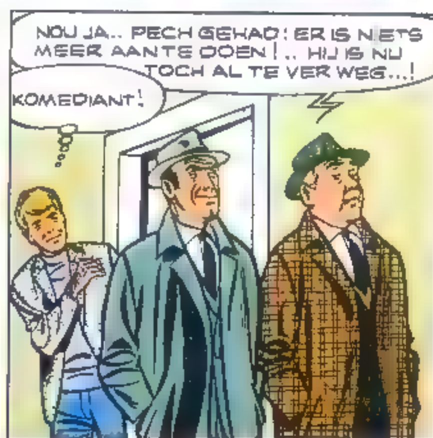
© 1971

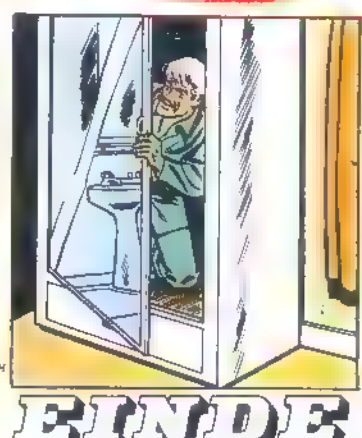

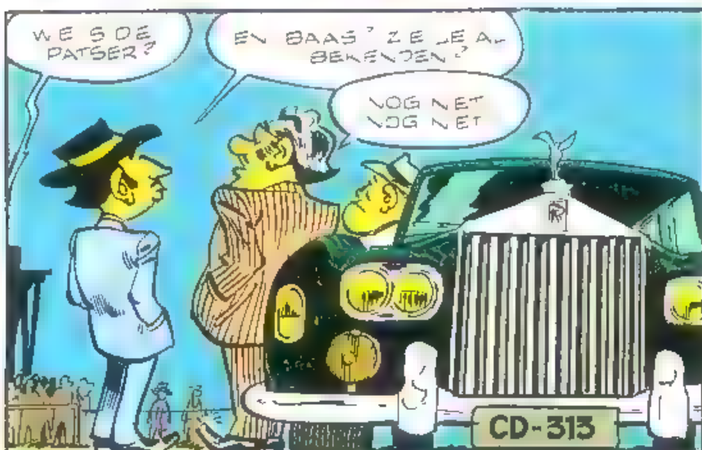

EINDE

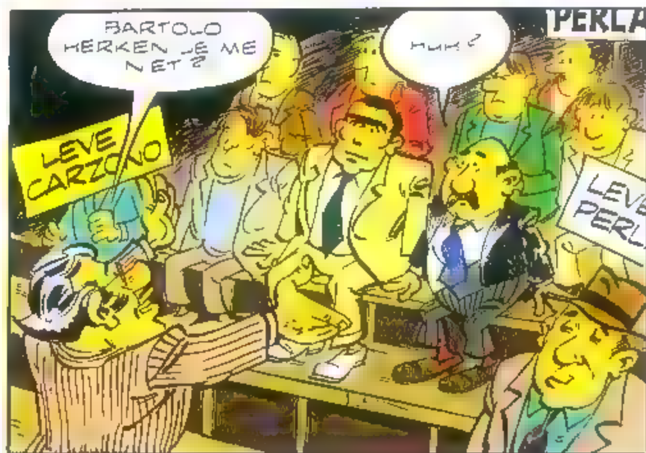
DE MACARONI'S

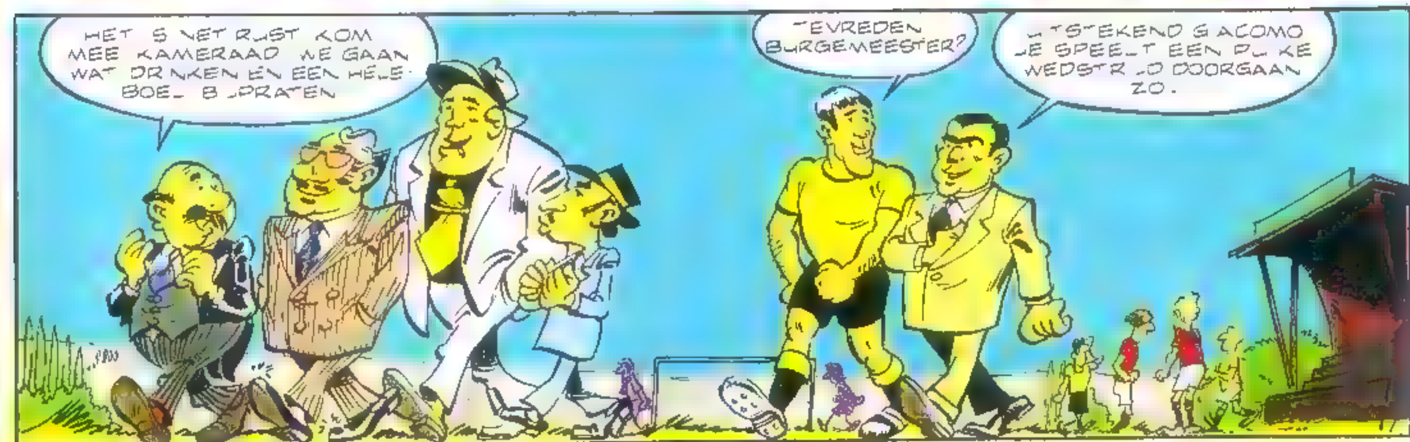

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

GANGSTERS EN VOETBAL

Carzono staat met 7-1 achter. Het tegenpunt werd welwillend goedgekeurd door Giacomo. En even later rijdt Macaroni het veld op...

WORDT VERVOLGD

VIC SLINGER in

OP EEN MORGEN BIJ DE VRIENDELIJK DOOR BRUIDSSLUIER OMRANKTE PORTIERSLOGE VAN HET ATOOMCENTRUM HOEFSLAG.

IK STA HIER AL DRIE UUR EN DER IS NOG GEEN ENKELE MOOIE MEID VOORBIJGEKOMEN!

OPVALLEND ONOPVALLEND PERSOON, WAARSCHIJNLIJK EEN TUINLIEFHEBBER, MAAR IN IEDER GEVAL IS HET OPPASSEN GEBLAZEN. GEHEIM-AGENTEN HOUDEN ER TEGENWOORDIG DE VREEMDSTE VERMOMMINGEN OP NA, JAN-POEPER-NUITJE-NOG-AN-TOE!

LATER, VEEL LATER

ZE ZEGGEN DAT ER IN ONS KLEINE HOLLANDJE NOOIT WAT GEBEURT OP HET GEBIED VAN DE INTERNATIONALE MISDAAD, MAAR TOEVALLIG ZAG IK VANMORGEN EEN BLOEMIST IN HET DOOR BRUIDSSLUIER OMRANKTE PORTIERSLOGETJE VAN HET ATOOMCENTRUM HOEFSLAG AAN DE ZEE EN ALS IK ER GOED OVER NADENK, HADDEN WE HIER TE MAKEN MET EEN GEVAARLIJKE SPION OF EEN NOG GEVAARLIJKER KLUNGELACHTIGE PRIVÉ-DETECTIVE

ACTIE!

IK GA EVEN HET NIEUWSTE NUMMER VAN *PEP* HALEN, LIEFSTE!

JE DOET MAAR, PLURK

REGIEKAMER

IK KREG REGISSEER AF EN TOE WAT, LEUK WERK, HOOR

ZE VROEGEN OF IK NOG WAT WILDE SNABBELEN IN EEN TELEVISIESTUK, DAT ZAL DIT DAN WEL ZIJN!

VROLIJK KIJKEN, JONGENS, WE ZITTEN IN DE LUCHT!

MIJN NAAM IS JOSEPHINE DE BEAUHARNAIS EN IK WOON IN BLOEMENDAEL, PETUNIALAAN 13, TELEFOON

STA NIET TE LIEGEN, JE BENT TRUUS, 1E HELMERDWARSSTRAAT 24, GEEN TELEFOON EN JE HEBT APPIE VERLINKT, SJAKIE VERMOORD, EGBERT'S SPORTWAGEN AFGEJAT, KORTOM: IK MAG JE WEL...

HOE SLINGER HET WEER VOOR ELKAAR KREEG EN WAT HET ER EIGENLIJK MEE TE MAKEN HEEFT, IS ONBEKEND, MAAR IN IEDER GEVAL VINDEN WE HEM DIE AVOND TERUG OP EEN ORGIE..

DE TUINIER VAN HOEFSLAG

SAMENSTELLING: HENK ALBERS TEKST: JAN VAN GELDEREN LETTERTEKENEN: RICHARDS STUDIO

HET GEWELD KAN NATUURLIJK IN DE MODERNE MISDAADSTRIP NIET WORDEN GEMIST...

*DA'S GEWOON EEN REGIEFOUT, PLURK!

ALS DIE TYPISCHE HOLLANDSE ZON ONDERGAAT IN DE REMBRANDTIEKE LUCHT VAN OUD-AMSTERDAM, WAAR HET IJLE TINGELSPEL VAN HET CARILLON ZICH HET RAMBAM WERKT OM BOVEN DE HERRIE VAN DE DRAAIORGELS UIT TE KOMEN...

TIENDUIZENDEN KIJKERS HEBBEN WEER EENS GENOTEN, HELAAS IS HET AVONTUUR UIT...

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

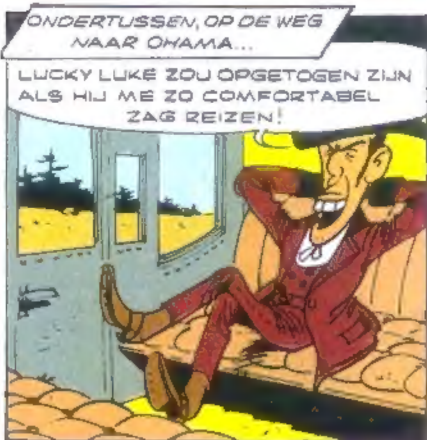

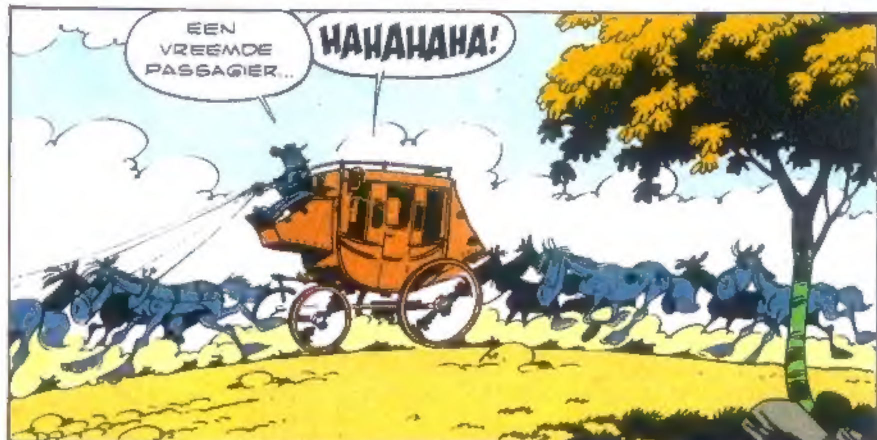

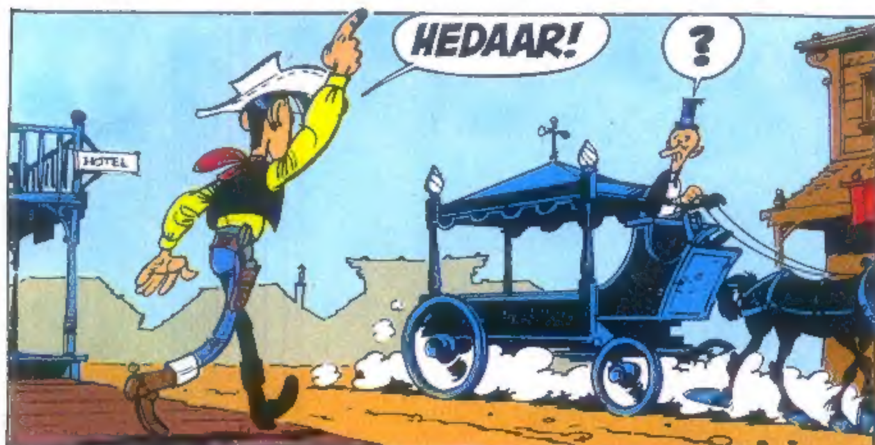

ZWARTE HEUVELS

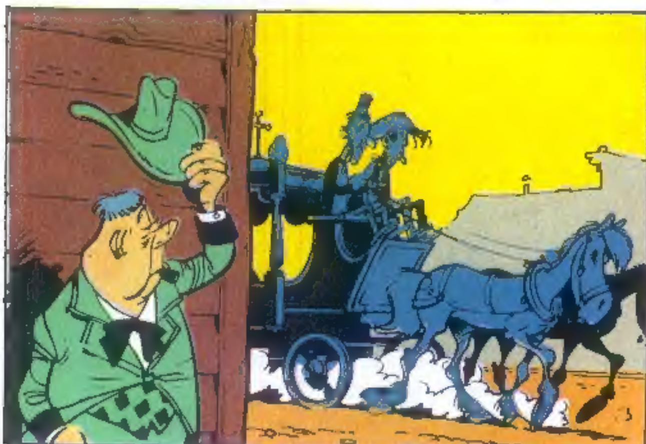
Het lukt Bull Bullets niet Lucky Luke van zich af te schudden. Zo arriveren er twee treinen achter elkaar in Des Moines...

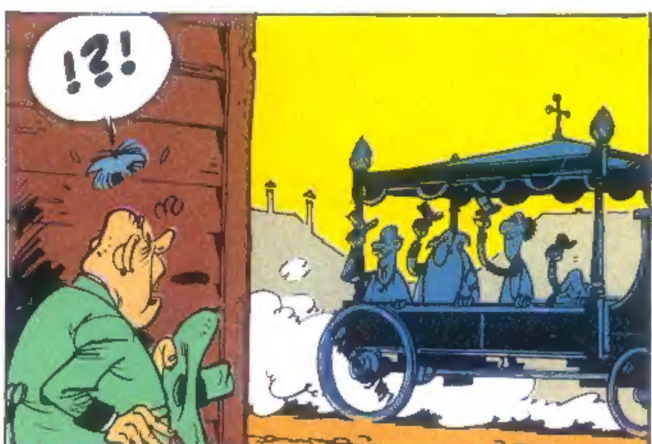

LUCKY LUKE

DE ZWARTE HEUVELS

OMAHA IS EEN ONRUSTIGE STAD...

HOTEL

POST KANTOOR

SALOON

KAMERS

